ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου **1958** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | Ἀριθμὸς φύλλου **179**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ν. Δ. 3869. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συμβάσεως περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας..... 1

Ν. Δ. 3870. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου συμβάσεως περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας. 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3869.

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συμβάσεως περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1958 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἀπριλίου 1958 σύμβασις περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας, μετὰ τοῦ συμπληρωματικοῦ ταύτης συμφώνου καὶ εἰδικοῦ πρωτοκόλλου, ὧν τὰ κείμενα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν ἔχουσιν ὡς ἕπεται.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ παροχαὶ ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς εἴδος τῶν ἐν Ἑλλάδι διαμενόντων μελῶν οἰκογενείας Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἠσφαλισμένων παρὰ γαλλικοῖς Ὀργανισμοῖς κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, χορηγοῦνται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μέχρι τριῶν ἐτῶν ὑπὸ τοῦ διὰ Διοικητικοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθησομένου Ἑλληνικοῦ ὀργανισμοῦ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς διεπούσης τοῦτον νομοθεσίας.

2. Αἱ δαπάναι διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ὡς ἄνω παροχῶν βαρύνουν κατὰ μὲν τὰ 3/4 τὸν οἰκεῖον γαλλικὸν Ἀσφαλιστικὸν Ὀργανισμόν, κατὰ δὲ τὸ 1/4 τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισθησόμενον Ἑλληνικὸν Ἀσφαλιστικὸν Ὀργανισμόν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου τῆς ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης συμβάσεως, χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων προσωποπαγὲς μηνιαῖον βοήθημα ἐκ δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα εἰς ἐν Ἑλλάδι ἐργασθέντας Γάλλους ὑπηκόους ὑπερβάντας τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεώς των 15ετῆ τουλάχιστον συνεχῆ διαμονὴν ἐν Ἑλλάδι καὶ τυγχάνουν ἄποροι.

Ἡ καταβολὴ τοῦ ὡς ἄνω βοηθήματος διακόπτεται ἅμα τῇ ἐγκαταλείψει ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

2. Πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ περὶ οὗ ἡ προηγουμένη παράγραφος βοηθήματος θέλει καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1958.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Λ. ΛΕΡΤΙΛΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1958.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἀπεφάσισαν τὴν σύναψιν Συμβάσεως περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας καί, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὥρισαν πληρεξουσίους των, ἤτοι :

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων : Τὰς Αὐτῶν Ἐξοχότητας τὸν Κύριον Μιχαὴλ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸν Κύριον Ἰωάννην ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ Ὑπουργὸν Ἐργασίας.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας :

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, τὸν Κύριον GUY DE GYRARD DE CHARBONNIERES, Ἔκτακτον Πρέσβυν καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Ἀθήναις.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐξασφαλίσωσι τὰ ὀφέλη τῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἐν Γαλλίᾳ καὶ τῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐν Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν προσώπων ὑπὲρ ὧν ἐφαρμόζονται ἢ ἐφηρμόσθησαν αἱ νομοθεσίαι αὗται, συνεφώνησαν τ' ἀκόλουθα :

ΜΕΡΟΣ 1ον
Γενικαὶ ἀρχαί.
Ἄρθρον 1.

Παράγρ. 1.

Οἱ Γάλλοι ἢ Ἕλληνες μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως ἀναφερομένων νομοθεσιῶν, ὑπάγονται ἀντιστοίχως εἰς τὰς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας τὰς ἰσχυούσας ἐν Γαλλίᾳ ἢ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀπολαμβάνουν τῆς προστασίας τούτων ὑφ' οὓς ὅρους καὶ οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν χωρῶν τούτων.

Παράγρ. 2.

Οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι, ἕτεροι ἢ οἱ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενοι, ἀπολαμβάνουν τῶν οἰκογενειακῶν παροχῶν συμφώνως πρὸς τὴν ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 1, 1ον) δ)ἀναφερομένην νομοθεσίαν ὡς αὕτη ἰσχύει ἐν Γαλλίᾳ καὶ ὑφ' οὓς ὅρους καὶ οἱ Γάλλοι ὑπήκοοι.

Παράγρ. 3.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι διαμένοντες Γάλλοι ὑπήκοοι καὶ οἱ ἐν Γαλλίᾳ διαμένοντες Ἕλληνες ὑπήκοοι γίνονται δεκτοὶ εἰς τὴν συνεχιζομένην ἐθελουσίαν ἢ προαιρετικὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀπαριθμουμένων νομοθεσιῶν, ὑφ' οὓς ὅρους καὶ οἱ ὑπήκοοι τῆς χώρας ἔνθα διαμένουν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ἐνδεχομένως τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως ἐν Γαλλίᾳ ἢ ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρον 2ον.

Παράγρ.1.

Αἱ νομοθεσίαι ἐφ' ὧν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ παροῦσα σύμβασις εἶναι :

1ον. Ἐν Γαλλίᾳ.

α) Ἡ νομοθεσία ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

β) Ἡ γενικὴ νομοθεσία περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἡ ἐφαρμοζομένη εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τῶν μὴ ἀγροτικῶν ἐπαγγελμάτων καὶ ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν κινδύνων : ἀσθενείας, ἀναπηρίας, γήρατος, θανάτου καὶ τὴν κάλυψιν τῶν βαρῶν τῆς μητρότητος.

γ) Ἡ νομοθεσία περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἡ ἐφαρμοζομένη εἰς τοὺς μισθωτοὺς καὶ τοὺς πρὸς τούτους ἐξομοιουμένους τῶν ἀγροτικῶν ἐπαγγελμάτων καὶ ἀφορῶσα εἰς τὴν κάλυψιν τῶν κινδύνων καὶ βαρῶν περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάβιον β).

δ) Ἡ νομοθεσία περὶ οἰκογενειακῶν παροχῶν.

ε) Ἡ νομοθεσία περὶ προλήψεως καὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν.

στ) Τὰ εἰδικὰ συστήματα κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀφοροῦν εἰς τοὺς κινδύνους ἢ τὰς παροχὰς τὰς καλυπτομένας ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις ἀναφερομένων νομοθεσιῶν καὶ κυρίως τὸ σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῶν μεταλλωρύχων.

2ον. Ἐν Ἑλλάδι :

α) Ἡ γενικὴ νομοθεσία περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἡ καλύπτουσα τοὺς μισθωτοὺς καὶ τοὺς πρὸς τούτους ἐξομοιουμένους κατὰ τῆς ἀσθενείας, μητρότητος, ἀναπηρίας, ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν, γήρατος καὶ θανάτου.

β) Τὸ Βασ. Διάταγμα τῆς 24-7—1920 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων».

γ) Ἡ εἰδικὴ νομοθεσία ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν κυρίαν ἀσφάλισιν ὡρισμένων κατηγοριῶν μισθωτῶν κατὰ τῶν κινδύνων τῶν καλυπτομένων ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρω ἐδαφίῳ α) ἀναφερομένης νομοθεσίας.

δ) Ἡ νομοθεσία περὶ ἀσφαλίσεως ἀνεργίας τῶν μισθωτῶν καὶ τῶν πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων.

Παράγρ.2.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐργατῶν θαλάσσης εἰ μὴ κατόπιν συνάψεως συμπληρωματικοῦ συμφώνου.

Παράγρ. 3.

Κατὰ παρέκκλισιν τῆς ἀνωτέρω παρ. 1 1ον) β), ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ 1ου μέρους τοῦ κεφαλαίου VI τοῦ κώδικος κοινωνικῆς ἀσφαλείας δι' οὗ ἐπεκτείνονται εἰς τοὺς φοιτητὰς ὡρισμέναι διατάξεις τοῦ ψηφίσματος τῆς 19—10—1945 περὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τῶν ἐκ τῶν μὴ ἀγροτικῶν ἐπαγγελμάτων ἠσφαλισμένων, ἐκτὸς ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπὶ τούτῳ διοικητικὸς διακανονισμός.

Παράγρ. 4.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ ἔχῃ ἐπίσης ἐφαρμογὴν ἐφ' ὅλων τῶν νομοθετικῶν ἢ κανονιστικῶν πράξεων, αἵτινες ἐτροποποίησαν ἢ συνεπλήρωσαν ἢ θὰ τροποποιήσουν ἢ θὰ συμπληρώσουν τὰς ὑπὸ τῆς 1ης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένας νομοθεσίας.

Ἐν τοσούτῳ δὲν θὰ ἔχει ἐφαρμογήν :

α) Ἐπὶ τῶν νομοθετικῶν ἢ κανονιστικῶν πράξεων δι' ὧν καλύπτεται νέος κλάδος κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ἐκτὸς ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπὶ τούτῳ συμφωνία μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων χωρῶν.

β) Ἐπὶ τῶν νομοθετικῶν ἢ κανονιστικῶν πράξεων δι' ὧν θέλουν ἐπεκταθῇ τὰ ὑφιστάμενα συστήματα εἰς νέας κατηγορίας δικαιούχων, ἐκτὸς ἐὰν διατυπωθῇ περὶ τούτου ἀντίρρησις τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐνδιαφερομένης χώρας, κοινοποιουμένη εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἄλλης χώρας ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπισήμου δημοσιεύσεως τῶν ὡς εἴρηται πράξεων.

Ἄρθρον 3ον.

Παράγρ. 1.

Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τοὺς μισθωτοὺς ἐξομοιούμενοι ὑπὸ τῶν νομοθεσιῶν ἑκάστης τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἀπασχολούμενοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μιᾶς τῶν χωρῶν τούτων, ὑπάγονται εἰς τὰς ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας τοῦ τόπου τῆς ἐργασίας των.

Παράγρ. 2.

Ἡ ἐν τῇ 1ῃ παρ. τοῦ παρόντος ἄρθρου τιθεμένη ἀρχὴ διαλαμβάνει τὰς ἀκολούθους ἐξαιρέσεις :

α) Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς χώραν ἑτέραν ἐκείνης τῆς συνήθους διαμονῆς των εἰς ἐπιχείρησιν ἔχουσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς διαμονῆς ταύτης κατάστημα ἐξ οὗ κανονικῶς ἐξαρτῶνται οὗτοι, ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάγωνται εἰς τὰς νομοθεσίας τὰς ἰσχυούσας εἰς τὴν χώραν τοῦ συνήθους τόπου ἐργασίας

των, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ ἀπασχόλησίς των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς δευτέρας χώρας δὲν ἤθελε παραταθῇ πέραν τῶν 12 μηνῶν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἀπασχόλησις αὕτη, παρατεινομένη δι' ἀπρόβλεπτον αἰτίαν πέραν τῆς ἀρχικῶς προβλεφθείσης διαρκείας, ὑπερέβαινε τοὺς 12 μῆνας ἡ ἐφαρμογὴ τῶν εἰς τὴν χώραν τοῦ συνήθους τόπου ἐργασίας ἰσχυουσῶν νομοθεσιῶν εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρῆται κατ' ἐξαίρεσιν ἐφ' ὅσον συμφωνεῖ πρὸς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας τῆς προσωρινῆς ἀπασχολήσεώς των.

β) Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς ἐπιχειρήσεις μεταφορῶν τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν καὶ ἀπασχολούμενοι εἰς κινούμενα τμήματα (προσωπικὸν κινήσεως) τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων, ὑπάγονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας ἐν τῇ χώρᾳ ἔνθα ἡ ἐπιχείρησις ἔχει τὴν ἕδραν της.

γ) Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι τῶν κρατικῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν, οἱ ἀπεσπασμένοι ἐκ τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν εἰς τὴν ἄλλην, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας εἰς τὴν χώραν ἐξ ἧς ἀπεσπάσθησαν.

δ) Αἱ ἀνώταται διοικητικαὶ ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δύνανται, διὰ κοινῆς συμφωνίας, νὰ ἐξαιρέσουν, πλὴν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεων καὶ ὡρισμένας κατηγορίας γάλλων ἢ ἑλλήνων ὑπηκόων, τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νομοθεσιῶν περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας ἔνθα διαμένουν.

Παράγρ. 3.

Αἱ διατάξεις τῆς 1ης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ μισθωτῶν ἢ πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων, οἱασδήποτε ἐθνικότητος, ἀπασχολουμένων εἰς γαλλικὰς ἢ ἑλληνικὰς διπλωματικὰς ἢ προξενικὰς ὑπηρεσίας ἢ τελούντων εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν πρακτόρων.

Ἐν τοσούτῳ :

1) Ἐξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου οἱ τακτικοὶ διπλωματικοὶ ἢ προξενικοὶ πράκτορες ὡς καὶ οἱ ὑπάλληλοι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰ γραφεῖα τῶν πρεσβειῶν ἢ προξενείων.

2) Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι, οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἐθνικότητα τῆς χώρας τῆς ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τῆς διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ὁριστικῶς τοποθετηθῇ εἰς τὴν χώραν εἰς ἣν ἀπασχολοῦνται, δύνανται νὰ προτιμήσουν τὴν ἐφαρμογὴν εἴτε τῆς νομοθεσίας τοῦ τόπου τῆς ἐργασίας των εἴτε τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας τῆς προελεύσεώς των.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ.

Εἰδικαὶ Διατάξεις.

Κεφάλαιον 1ον

Ἀσφάλισις Ἀσθενείας—μητρότητος—ἔξοδα κηδείας

Ἄρθρον 4ον.

Παράγρ. 1.

Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι, οἱ μεταβαίνοντες ἐκ τῆς μιᾶς χώρας εἰς τὴν ἄλλην, δικαιοῦνται οὗτοι καὶ τὰ μετ' αὐτῶν συνοικοῦντα προστατευόμενα μέλη οἰκογενείας των ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ νέου τόπου ἐργασίας τῶν παροχῶν ἀσφαλίσεως ἀσθενείας τῆς χώρας ταύτης, ἐφ' ὅσον :

1ον) ἀνεγνωρίσθησαν ἱκανοὶ πρὸς ἐργασίαν κατὰ τὴν τελευταίαν εἴσοδόν των εἰς τὴν χώραν ταύτην.

2ον) ἀπέκτησαν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἠσφαλισμένου μετὰ τὴν τελευταίαν εἴσοδόν των εἰς τὸ ἔδαφος τῆς νέας χώρας ἐργασίας.

3ον) Πληροῦν τὰς ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ταύτης ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν, ἐνδεχομένως, τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως ἢ ἰσοτίμων τοιούτων τῶν πραγματοποιηθεισῶν δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς ἑτέρας χώρας.

Ἐν τοσούτῳ, αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως ἢ ἰσότιμοι τοιαῦται αἱ πραγματοποιηθεῖσαι εἰς ἑκατέραν τῶν δύο χωρῶν συνυπολογίζονται μόνον ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθεν προθεσμία ἀνωτέρα τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὴν ἄλλην χώραν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὸ ἔδαφος τῆς νέας χώρας.

Παράγρ. 2.

Οἱ μεταβαίνοντες ἐκ τῆς μιᾶς χώρας εἰς τὴν ἄλλην μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι δικαιοῦνται οὗτοι καὶ τὰ μετ' αὐτῶν συνοικοῦντα προστατευόμενα μέλη οἰκογενείας των ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ νέου τόπου ἐργασίας των τῶν παροχῶν μητρότητος τῆς χώρας ταύτης, ἐφ' ὅσον :

1ον) ἐπραγματοποίησαν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ παροχὴν ἐξηρτημένης ἐργασίας ἢ ἐργασίας ἐξομοιουμένης πρὸς ταύτην.

2ον) πληροῦν τὰς ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας τοῦ νέου τόπου ἐργασίας των ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν τούτων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ χρόνου ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐν τῇ χώρᾳ προελεύσεώς των καὶ τοῦ χρόνου τοῦ διανυθέντος εἰς τὴν ἀσφάλισιν μετὰ τὴν ὑπαγωγήν των εἰς ταύτην ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ νέου τόπου ἐργασίας των.

Ἐν τοσούτῳ, αἱ παροχαὶ μητρότητος βαρύνουν τὸν ἀσφαλιστικὸν φορέα εἰς ὃν ὑπήγετο ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὸν πιθανὸν χρόνον τῆς συλλήψεως ἢ κατὰ τὴν ἀμέσως ἑπομένην χρονικὴν περίοδον. Ὁ τελευταῖος οὗτος φορεὺς καταβάλλει εἰς τὸν Ὀργανισμὸν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῆς χώρας τοῦ νέου τόπου ἐργασίας τὰς ἀναληφθείσας δαπάνας.

Ἐὰν ἡ ἡμερομηνία τῆς συλλήψεως δὲν δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ προσδιορισθῇ, ὡς τοιαύτη λογίζεται ἡ 270ὴ ἡμέρα πρὸ τοῦ τοκετοῦ.

Ἄρθρον 5ον.

Τὰ προστατευόμενα μέλη οἰκογενείας τῶν μισθωτῶν ἢ τῶν πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἅτινα διαμένουν συνήθως εἰς τὴν μίαν χώραν, ἐνῶ ὁ ἐξ οὗ ἔλκουν τὸ δικαίωμα ἀσκεῖ τὴν δραστηριότητά του εἰς τὴν ἄλλην χώραν, δικαιοῦνται τῶν εἰς εἶδος παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας καὶ μητρότητος τῆς χώρας τῆς διαμονῆς των, ὡς ὁρισθήσεται διὰ συμπληρωματικοῦ συμφώνου.

Διὰ τοῦ συμπληρωματικοῦ τούτου συμφώνου θὰ καθορισθοῦν οἱ ὅροι ὑφ' οὓς θὰ κατανέμεται ἡ δαπάνη τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν.

Ἄρθρον 6ον.

Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι οἱ μεταβαίνοντες ἐκ τῆς μιᾶς χώρας εἰς τὴν ἄλλην θεμελιοῦν δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐπιδομάτων θανάτου, (ἐξόδων κηδείας) συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς νέας χώρας ἐργασίας των, ἐφ' ὅσον :

1ον ἐπραγματοποίησαν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ παροχὴν ἐξηρτημένης ἐργασίας ἢ ἐργασίας ἐξομοιουμένης πρὸς ταύτην.

2ον πληροῦν τὰς ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν τούτων κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας τοῦ νέου τόπου ἐργασίας των, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ χρόνου ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς προελεύσεώς των καὶ τοῦ διανυθέντος χρόνου ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ νέου τόπου ἐργασίας των.

Ἄρθρον 7ον.

Παράγρ. 1.

Τὰ πρόσωπα ἅτινα ἔτυχον συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ θανάτου συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν σύμβασιν διὰ τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως δικαιοῦνται ἢ δύνανται νὰ θεμελιώσουν δικαίωμα παροχῶν εἰς εἶδος τῆς ἀσφαλείας ἀσθενείας, ἐφ' ὅσον πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τῆς χώρας διαμονῆς των.

Αἱ παροχαὶ αὗται βαρύνουν τοὺς Ὀργανισμοὺς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῆς χώρας διαμονῆς.

Παράγρ. 2.

Διὰ συμπληρωματικοῦ συμφώνου δύναται νὰ προβλεφθῇ

ὁ τρόπος καθ' ὃν αἱ εἰς εἶδος παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας αἱ χορηγούμεναι εἰς συνταξιούχους λόγῳ ἀναπηρίας κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς μιᾶς χώρας, οἵτινες μεταφέρουν τὴν διαμονήν των εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ἄλλης χώρας ὡς καὶ αἱ παροχαὶ εἰς εἶδος αἱ χορηγούμεναι εἰς τοὺς δικαιοδόχους τῶν ἐν λόγῳ συνταξιούχων τοὺς συνοικοῦντας μετ' αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς διαμονῆς, θὰ ἐξυπηρετοῦνται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων διὰ τὴν καταβολὴν τῆς συντάξεως ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

Κεφάλαιον 2ον

Ἀσφάλισις ἀναπηρίας

Ἄρθρον 8ον.

Παραγρ. 1.

Διὰ τοὺς μισθωτούς, Γάλλους ἢ Ἕλληνας, οἵτινες ὑπήχθησαν διαδοχικῶς ἢ ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰς δύο συμβαλλομένας χώρας εἰς ἕν ἢ πλείονα συστήματα ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως αἱ διανυθεῖσαι ὑπὸ τὰ συστήματα ταῦτα ἢ αἱ περίοδοι αἱ ἀναγνωρισθεῖσαι δυνάμει τῶν ἐν λόγῳ συστημάτων ὡς ἰσότιμοι πρὸς τὰς περιόδους ἀσφαλίσεως, συνυπολογίζονται λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 τιθεμένων κανόνων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν συμπίπτουν χρονικῶς μεταξύ των, τόσον διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος παροχῶν εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος, ὅσον καὶ διὰ τὴν διατήρησιν ἢ ἀνάκτησιν τοῦ δικαιώματος τούτου.

Παραγρ. 2.

Αἱ χρηματικαὶ παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας ὑπολογίζονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας, ἥτις εἶχεν ἐφαρμογὴν κατὰ τὸν χρόνον διακοπῆς τῆς ἐργασίας ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου συνεπείᾳ ἀναπηρίας καὶ βαρύνουν τὸν ἁρμόδιον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς νομοθεσίας ταύτης ὀργανισμόν.

Παραγρ. 3.

Ἐν τοσούτῳ, ἐὰν κατὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἐργασίας συνεπείᾳ ἀναπηρίας, ὁ ἀνάπηρος ὑπαχθεὶς προγενεστέρως εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, ἐν τῇ ἄλλῃ χώρᾳ, δὲν εἶχεν ἀποκτήσει τὴν ἰδιότητα τοῦ ἠσφαλισμένου ἀπὸ ἔτους τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰσόδου του εἰς τὸ ἔδαφος τῆς χώρας, ἐνθα ἐπῆλθεν ἡ διακοπὴ τῆς ἐργασίας, λαμβάνει παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὀργανισμοῦ τῆς ἄλλης χώρας τὰς χρηματικὰς παροχάς, ἐφ' ὅσον πάντως πληροῖ τὰς προϋποθέσεις, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐὰν ἡ ἀναπηρία ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα.

Ἄρθρον 9ον.

Ἐάν, μετ' ἀναστολὴν τῆς συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας, ὁ ἠσφαλισμένος ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμά του, ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν παροχῶν ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ὀργανισμοῦ τῆς ἀρχικῶς χορηγηθείσης συντάξεως.

Ἐάν, μετὰ διακοπὴν τῆς συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας, ἡ κατάστασις τοῦ ἠσφαλισμένου δικαιολογῇ τὴν χορήγησιν συντάξεως ἀναπηρίας, ἡ τελευταία αὕτη σύνταξις ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου.

Ἄρθρον 10ον.

Ἡ σύνταξις ἀναπηρίας μετατρέπεται, συντρεχούσης περιπτώσεως, εἰς σύνταξιν γήρατος ὑφ' οὓς ὅρους προβλέπεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας δυνάμει τῆς ὁποίας ἐχορηγήθη αὕτη. Αἱ διατάξεις τοῦ ἑπομένου Κεφαλαίου 3 τυγχάνουν ἐφαρμογῆς, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

Ἄρθρον 11ον.

Οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὰ ἄρθρα 8 ἕως 10 κανόνες ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μισθωτῶν οἵτινες ἀπησχολήθησαν ἐν τοῖς μεταλλείοις ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τὰς παροχὰς ἀναπηρίας τὰς προβλεμένας ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῶν μεταλλωρύχων, ὡς καὶ διὰ τὴν διατήρησιν ἢ τὴν ἀνάκτησιν τῶν δικαιωμάτων.

Ἐν τοσούτῳ ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς εἰδικῆς νομοθεσίας τῶν ἐργατῶν μεταλλευτῶν ἐν Γαλλίᾳ σύνταξις ἐπαγγελματικῆς ἀναπηρίας χορηγεῖται μόνον εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους, οἵτινες ὑπήγοντο εἰς τὴν νομοθεσίαν ταύτην κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὅσον ἐπῆλθεν τὸ προκαλέσαν τὴν ἀναπηρίαν ἀτύχημα ἢ ἡ προκαλέσασα ταύτην ἀσθένεια καὶ οἱ ὁποῖοι διέμειναν ἐν Γαλλίᾳ μέχρι τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἐν λόγῳ συντάξεως. Ἡ σύνταξις παύει νὰ παρέχεται εἰς τὸν συνταξιοῦχον τὸν ἀναλαμβάνοντα ἐργασίαν ἐκτὸς τῆς Γαλλίας.

Ἄρθρον 12ον.

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 27 ὁριζόμεναι διοικητικαὶ ἀρχαὶ θὰ καθορίσουν ἀπὸ κοινοῦ τὸν τρόπον ἰατρικοῦ καὶ διοικητικοῦ ἐλέγχου τῶν ἀναπήρων.

Κεφάλαιον 3ον.

Ἀσφάλισις γήρατος καὶ θανάτου (συντάξεις)

Ἄρθρον 13ον.

Παραγρ. 1.

Ἐπὶ μισθωτῶν ἢ ἐξομοιουμένων πρὸς τούτους γάλλων ἢ ἑλλήνων, ὑπαχθέντων διαδοχικῶς ἢ ἀλληλοδιαδόχως εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας εἰς ἕν ἢ πλείονα συστήματα ἀσφαλίσεως γήρατος ἢ θανάτου, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ὑπὸ τὰ συστήματα ταῦτα περίοδοι ἀσφαλίσεως ἢ αἱ ἀναγνωρισθεῖσαι περίοδοι δυνάμει τῶν ἐν λόγῳ συστημάτων ὡς ἰσοδύναμοι πρὸς περιόδους ἀσφαλίσεως συνυπολογίζονται, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτουν μεταξύ των τόσον διὰ τὴν θεμελίωσιν ὅσον καὶ διὰ τὴν διατήρησιν ἢ ἀνάκτησιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τὰς παροχάς.

Παραγρ. 2.

Ὁσάκις ὑπὸ τῆς νομοθεσίας μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἡ παροχὴ ὡρισμένων πλεονεκτημάτων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προϋποθέσεως ὅτι αἱ περίοδοι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς ἐπάγγελμα ὑπαγόμενον εἰς εἰδικὸν σύστημα ἀσφαλίσεως, δὲν συνυπολογίζονται διὰ τὴν χορήγησιν τῶν πλεονεκτημάτων τούτων εἰ μὴ αἱ πραγματοποιηθεῖσαι περίοδοι ὑπὸ τὸ ἀντίστοιχον ἢ τὰ ἀντίστοιχα εἰδικὰ συστήματα ἀσφαλίσεως τῆς ἄλλης χώρας. Ἐὰν εἰς μίαν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν δὲν ὑφίσταται διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο εἰδικὸν σύστημα ἀσφαλίσεως, αἱ ὑπὸ οἱοδήποτε τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων συστημάτων πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἐπάγγελμα περίοδοι ἀσφαλίσεως συνυπολογίζονται οὐχ' ἧττον μετὰ τῶν λοιπῶν περιόδων.

Παραγρ. 3.

Τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα δύναται ὁ ἠσφαλισμένος νὰ ἀξιωθῇ παρ' ἑκάστου τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανισμῶν προσδιορίζονται κατ' ἀρχὴν διὰ τῆς μειώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν παροχῶν, ὧν θὰ ἐδικαιοῦτο οὗτος ἐὰν τὸ σύνολον τῶν περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος περιόδων εἶχεν πραγματοποιηθῇ ὑπὸ τὸ ἀντίστοιχον σύστημα, κατὰ ποσοστὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν διάρκειαν τῶν διανυθεισῶν ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο περιόδων ἀσφαλίσεως.

Παραγρ. 4.

Ἐὰν ἐκ τῆς νομοθεσίας μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν προκύπτῃ ὅτι ὁ ὑπολογισμὸς τῶν παροχῶν στηρίζεται ἐπὶ τοῦ μέσου μισθοῦ, ἢ τῆς μέσης εἰσφορᾶς ἢ προσαυξήσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τούτων ἐνεργεῖται ὁ ὑπολογισμὸς τῆς βαρυνούσης τὸν ὀργανισμὸν τῆς χώρας ταύτης παροχῆς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν μόνον τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως αἵτινες ἐπραγματοποιήθησαν δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς ἐν λόγῳ χώρας.

Παραγρ. 5

Οἱ προβλεπόμενοι εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους κανόνες ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν ἀσφάλισιν θανάτου.

Ἄρθρον 14ον.

Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συνόλου τῶν περιόδων περὶ ὧν αἱ παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 13 δὲν πληροῖ, κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν, τὰς ἀπαιτουμένας ὑπὸ τῶν νομοθεσιῶν τῶν δύο χωρῶν προϋποθέσεις, τὸ δικαίωμά του συντάξεως θεμελιοῦται ἐν σχέσει πρὸς ἑκάστην νομοθεσίαν ἀφ' ἧς οὗτος βαθμιαίως πληροῖ τὰς ἐν λόγῳ προϋποθέσεις.

Ἄρθρον 15ον.

Παραγρ. 1.

Πᾶς ἐνδιαφερόμενος δύναται, κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ δι-

καιώματός του εἰς σύνταξιν, νὰ παραιτηθῇ τῶν εὐεργετημάτων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 13 τῆς παρούσης συμβάσεως. Αἱ παροχαὶ ἃς δύναται ν' ἀξιώσῃ οὗτος δυνάμει ἑκατέρας τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν ὑπολογίζονται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κεχωρισμένως ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανισμῶν.

Παραγρ. 2.

Ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔχει ἐκ νέου τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον ἔχει πρὸς τοῦτο συμφέρον, εἴτε λόγῳ τροποποιήσεως μιᾶς τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν εἴτε λόγῳ μεταφορᾶς τῆς κατοικίας του ἀπὸ τῆς μιᾶς χώρας εἰς τὴν ἄλλην· ἢ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 14 κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θεμελιοῖ νέον δικαίωμα συντάξεως δυνάμει μιᾶς τῶν νομοθεσιῶν ὑφ' ἃς καλύπτεται οὗτος.

Κεφάλαιον 4ον

Κοιναὶ διατάξεις ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας γήρατος καὶ θανάτου (συντάξεις)

Ἄρθρον 16ον.

Ἐὰν κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἡ χορήγησις ὡρισμένων πλεονεκτημάτων ἐξαρτᾶται ἐξ ὅρων διαμονῆς, οἱ ὅροι οὗτοι δὲν τίθενται προκειμένου περὶ Ἑλλήνων ἢ Γάλλων ὑπηκόων ἐφ' ὅσον διαμένουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑκατέρας τῶν συμβαλλομένων χωρῶν.

Ἐν τοσούτῳ τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς γαλλικῆς νομοθεσίας εἰδικῶς διὰ τοὺς ἐργάτας μεταλλείων ἐπιδόματα τέκνων χορηγοῦνται ὑπὸ τοὺς ὁριζομένους ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ταύτης ὅρους.

Τὸ σωρευτικὸν ἐπίδομα καὶ τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς γαλλικῆς νομοθεσίας εἰδικῶς δι' ἐργάτας μεταλλείων ἐπίδομα χορηγοῦνται μόνον εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους οἵτινες ἐργάζονται εἰς τὰ γαλλικὰ μεταλλεῖα.

Ὅσάκις ὑπήκοοι τῆς μιᾶς χώρας τυχόντες συντάξεως, διὰ τῆς ὁποίας βαρύνονται ὀργανισμοὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῆς ἄλλης χώρας, διαμένουν εἰς τρίτην χώραν, λαμβάνουν τὴν σύνταξίν των ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὑφ' οὓς καὶ οἱ ὑπήκοοι τῆς ὀφειλέτιδος τῆς συντάξεως χώρας.

Ἄρθρον 17ον.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 13 λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον αἱ νόμιμοι κατὰ τὴν νομοθεσίαν ὑφ' ἣν ἐπραγματοποιήθησαν περίοδοι ἀσφαλίσεως καὶ τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια δὲν εἶναι μικροτέρα τῶν 6 μηνῶν, τόσον ἐν Ἑλλάδι ὅσον καὶ ἐν Γαλλίᾳ.

Κεφάλαιον 5ον.

Ἀτυχήματα ἐργασίας καὶ ἐπαγγελμ. ἀσθένειαι.

Ἄρθρον 18ον.

Δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν αἱ διατάξεις τῆς νομοθεσίας τῆς ἄλλης χώρας περὶ ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν, δι' ὧν περιορίζονται τὰ δικαιώματα τῶν ἀλλοδαπῶν ἢ προβλέπονται δι' αὐτοὺς ἐκπτώσεις δικαιωμάτων λόγῳ τοῦ τόπου διαμονῆς των.

Πρόσθετοι αὐξήσεις ἢ ἐπιδόματα χορηγούμενα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν συντάξεων λόγῳ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἑκατέρας τῶν συμβαλλομένων χωρῶν διατηροῦνται ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἄτινα μεταφέρουν τὴν διαμονήν των ἐκ τῆς μιᾶς χώρας εἰς τὴν ἄλλην.

Ἐπὶ περιπτώσεων ἐργατικῶν ἀτυχημάτων ἐπερχομένων εἰς γάλλους μισθωτοὺς μὴ καλυπτομένους ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῆς γενικῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἢ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν συστημάτων ἀσφαλίσεως, ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Β.Δ. τῆς 24-7-1920 περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων τῶν μισθωτῶν.

Ἄρθρον 19ον.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀναπηρίας ἐπὶ διαδοχικῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, τὰ προγενέστερα ἀτυχήματα, ἡ ἀποζημίωσις τῶν ὁποίων ἀνήκει ἢ ἀνῆκεν εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς ἑτέρας τῶν συμβαλλομένων χωρῶν, λαμβάνονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπ' ὄψει, καθ' ὃν καὶ τὰ ἀτυχήματα τὰ καλυπτόμενα ὑπὸ τῆς νομοθεσίας εἰς ἣν ὑπῆχθη ὁ παθὼν διὰ τὸ νέον ἀτύχημα.

Ἄρθρον 20ον.

Ἐὰν μισθωτὸς ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος, τυχὼν ἀποζημιώσεως λόγῳ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας εἰς τὴν μίαν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν, δύναται νὰ θεμελιώσῃ δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ νέου τόπου ἐργασίας του εἰς τὴν ἄλλην χώραν, δι' ἀσθένειαν τῆς αὐτῆς φύσεως, ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὀργανισμὸν τῆς τελευταίας ταύτης χώρας τὰς παροχὰς καὶ ἐπιδόματα ἅτινα ἔλαβε προγενεστέρως διὰ τὴν αὐτὴν ἀσθένειαν.

Ὁ ὀφειλέτης Ὀργανισμὸς τῶν νέων παροχῶν καὶ ἐπιδομάτων θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς προγενεστέρας παροχὰς ὡς ἐὰν αὗται ἐβάρυνον τοῦτον.

Κεφάλαιον 6ον.

Ἀσφάλισις Ἀνεργίας

Ἄρθρον 21ον.

Οἱ γάλλοι μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι οἱ ἐργαζόμενοι ἐν Ἑλλάδι δικαιοῦνται τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς ἀκουσίους ἀνέργους πλεονεκτημάτων δυνάμει τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 1 2ον δ) ἀναφερομένης νομοθεσίας ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι πληροῦν τὰς ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ νομοθεσίας ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ.

Γενικαὶ καὶ διάφοροι διατάξεις.

Κεφάλαιον 1ον.

Διοικητικὴ συνεργασία.

Ἄρθρον 22ον.

Αἱ ἀρχαί, ὡς καὶ οἱ Ὀργανισμοὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῶν δύο συμβαλλομένων χωρῶν θὰ παρέχουν ἀμοιβαίαν ἐξυπηρέτησιν ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐφαρμόσουν τὴν ἰδίαν αὐτῶν νομοθεσίαν περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

Ἡ ἀμοιβαία διοικητικὴ βοήθεια τῶν ἀρχῶν καὶ Ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλείας παρέχεται δωρεάν.

Διὰ διοικητικοῦ συμφώνου δύναται νὰ ὁρισθῇ ὁ τρόπος πληρωμῆς τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν ὅσον ἀφορᾷ κυρίως τὰς ἰατρικὰς ἐξετάσεις εἰς ἃς ὑποβάλλεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ὁ ἠσφαλισμένος ἢ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ὁ ἐξαρτώμενος ἀπὸ Ὀργανισμοὺς κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῆς ἑτέρας χώρας.

Ἄρθρον 23ον.

Παράγρ. 1.

Τὸ εὐεργέτημα τῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τέλη καταχωρίσεως, ἀντιγράφων, χαρτοσήμου καὶ προξενικῶν τελῶν αἵτινες προβλέπονται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν διὰ τὰ ὑποβαλλόμενα δικαιολογητικὰ εἰς τὰς ἀρχὰς ἢ τοὺς Ὀργανισμοὺς κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας ταύτης, ἐπεκτείνεται εἰς τὰ ἀντίστοιχα δικαιολογητικὰ τὰ ὑποβαλλόμενα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὰς ἀρχὰς ἢ Ὀργανισμοὺς κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῆς ἄλλης χώρας.

Παράγρ. 2.

Πᾶσα πρᾶξις, ἔγγραφον καὶ οἱοδήποτε δικαιολογητικὸν ὑποβαλλόμενον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, ἀπαλλάσσεται τῆς θεωρήσεως νομιμοποιήσεως τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 24ον.

Αἱ ἀνακοινώσεις αἱ ἀπευθυνόμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως ὑπὸ τῶν δικαιούχων τῆς συμβάσεως ταύτης, πρὸς τοὺς ἁρμοδίους ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων Ὀργανισμούς, ἀρχὰς καὶ ἐπιτροπὰς τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν, θὰ συντάσσωνται εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης χώρας.

Ἄρθρον 25ον.

Αἱ προσφυγαὶ αἵτινες θὰ ἔδει νὰ κατατίθενται ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας εἰς ἀρχὴν τινα ἢ ὀργανισμὸν ἁρμόδιον νὰ δέχηται προσφυγὰς ἐπὶ θεμάτων Κοινωνικῆς σά-

φαλίσεως ἐν τῇ μιᾷ τῶν συμβαλλομένων χωρῶν, γίνονται ἀποδεκταὶ ἐὰν προσάγωνται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἐνώπιον ἀρχῆς ἢ ἀντιστοίχου ὀργανισμοῦ τῆς ἄλλης χώρας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ τελευταία αὕτη ἀρχὴ ἢ ὁ τελευταῖος οὗτος ὀργανισμὸς ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ ἄνευ καθυστερήσεως τὰς προσφυγὰς εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν ἢ ὀργανισμόν. Ἐὰν ἡ ἀρχὴ ἢ ὁ ὀργανισμὸς εἰς ὃν κατετέθη ἡ προσφυγὴ δὲν γνωρίζῃ τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν ἢ ὀργανισμόν, ἡ διαβίβασις δύναται νὰ γίνῃ μέσῳ τῶν ἀρχῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 27.

Ἄρθρον 26ον.

Παράγρ. 1.

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 27 ἀναφερόμεναι διοικητικαὶ ἀρχαὶ θὰ καθορίσουν ἀμέσως τὰ λεπτομερειακὰ μέτρα ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ ταύτης συμπληρωματικῶν συμφώνων.

Διοικητικὰ σύμφωνα δύνανται νὰ συναφθοῦν ἐπὶ τῷ τέλει θεσπίσεως, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἰσχύουσαν ἐν ἑκάστῃ τῶν συμβαλλομένων χωρῶν νομοθεσίαν, διατάξεων διὰ τὴν μείωσιν ἢ κατάργησιν ἐν περιπτώσει συρροῆς παροχῶν χορηγουμένων δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων χωρῶν.

Δι' εἰδικοῦ διοικητικοῦ συμφώνου δύναται νὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία πληρωμῆς τῶν συντάξεων ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

Παράγρ. 2.

Αἱ αὐταὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ θὰ κοινοποιοῦν ἀμοιβαίως εἰς προσήκοντα χρόνον τὰς τροποποιήσεις τῆς νομοθεσίας ἢ τῶν Κανονισμῶν τῆς χώρας των, αἵτινες ἐπῆλθον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 μνημονευόμενα συστήματα.

Παράγρ. 3.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ἢ ὑπηρεσίαι ἑκατέρας τῶν συμβαλλομένων χωρῶν θὰ κοινοποιοῦν ἀμοιβαίως τὰς λοιπὰς διατάξεις τὰς θεσπισθείσας ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἰδίων αὐτῶν χωρῶν.

Ἄρθρον 27ον.

Θεωροῦνται εἰς ἑκατέραν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ὡς ἁρμόδιαι διοικητικαὶ ἀρχαὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης συμβάσεως οἱ Ὑπουργοί, οἵτινες εἶναι ὑπεύθυνοι ἕκαστος ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων συστημάτων.

Κεφάλαιον 2ον.

Διάφοροι Διατάξεις.

Ἄρθρον 28ον.

Οἱ ὀφειλέται Ὀργανισμοὶ παροχῶν δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ ἐξοφλοῦν ταύτας νομίμως διὰ τοῦ νομίσματος τῆς χώρας των.

Αἱ μεταφοραὶ συναλλάγματος ἃς συνεπάγεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ λαμβάνουν χώραν συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς ἐν ἰσχύϊ συμβάσεις εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 29ον.

Οὐδεμία τροποποίησις ἐπέρχεται εἰς τοὺς κανόνας τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 συστημάτων ἀναφορικῶς πρὸς τὴν συμμετοχὴν τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὰς ἐκλογάς, αἵτινες λαμβάνουν χώραν κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 30ον.

Αἱ διατυπώσεις τὰς ὁποίας αἱ κείμεναι διατάξεις νόμων ἢ κανονισμῶν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν προβλέπουν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας των τῶν παροχῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, θὰ ἔχουν ὁμοίως ἐφαρμογὴν ὑπὸ τοὺς αὐτούς, ὡς ἐπὶ τῶν ὑπηκόων των ὅρους καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν δικαιουμένων τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 31ον.

Παράγρ. 1.

Ἅπασαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως δυσχέρειαι θὰ κανονίζωνται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 27 διοικητικῶν ἀρχῶν.

Παράγρ. 2.

Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν καθίσταται δυνατὴ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξεύρεσις λύσεως, ἡ διαφορὰ θὰ κανονίται διὰ διαιτησίας. Ἑκάστη τῶν δύο Κυβερνήσεων θὰ ὁρίζῃ ἕνα διαιτητήν. Ἐὰν ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν οἱ δύο διαιτηταὶ δὲν δύνανται νὰ καταλήξουν εἰς συμφωνίαν, θὰ μεριμνήσουν διὰ τὸν διορισμὸν ἐπιδιαιτητοῦ ὑπηκόου τρίτης χώρας. Ἡ Διαιτητικὴ Ἐπιτροπὴ οὕτω συγκροτουμένη θὰ ἀποφασίζῃ κατὰ πλειοψηφίαν. Ἡ ἀπόφασις αὐτῆς θὰ εἶναι ὁριστικὴ καὶ ὑποχρεωτική.

Ἄρθρον 32ον.

Αἱ παροχαὶ ὧν ἡ ἐξυπηρέτησις εἶχεν ἀνασταλῇ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἰσχύι ἐν τῇ μιᾷ συμβαλλομένῃ χώρᾳ διατάξεων λόγῳ διαμονῆς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, θὰ καταβάλλωνται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως. Αἱ παροχαὶ αἵτινες δὲν ἐχορηγήθησαν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν θὰ ἐκκαθαρισθοῦν καὶ θὰ καταβάλλωνται ἀπὸ τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας.

Ἡ παροῦσα παράγραφος θὰ τύχῃ ἐφαρμογῆς μόνον ἐφ' ὅσον αἱ αἰτήσεις ὑποβληθοῦν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως.

Τὰ δικαιώματα τῶν Γάλλων ἢ Ἑλλήνων ὑπηκόων τῶν τυχόντων συντάξεως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης γενικῆς συμβάσεως, δύνανται νὰ ἀναθεωρηθοῦν τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἡ ἀναθεώρησις θὰ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς δικαιούχους ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ὡς ἐὰν ἡ σύμβασις εἶχε τεθῇ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως τῆς συντάξεως.

Ἐν τοσούτῳ, ἐὰν ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως προγενεστέρων δικαιωμάτων κατεβλήθη ἐφ' ἅπαξ χρηματικὸν ποσόν, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἀναθεώρησις.

Ἄρθρον 33ον.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ κυρωθῇ καὶ τὰ κυρωτικὰ ἔγγραφα θὰ ἀνταλλαγοῦν ἐν Ἀθήναις τὸ ταχύτερον δυνατόν. Θὰ ἀρχίσῃ ἰσχύουσα τὴν πρώτην τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν κυρωτικῶν ἐγγράφων.

Ἡ παροῦσα σύμβασις συνάπτεται διὰ διάρκειαν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος της. Θὰ ἀνανεοῦται σιωπηρῶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἐκτὸς καταγγελίας ἥτις δέον ν' ἀνακοινωθῇ τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐτησίας περιόδου.

Ἐν περιπτώσει καταγγελίας, οἱ ὅροι τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ τῶν συμπληρωματικῶν αὐτῆς συμφώνων θὰ ἐξακολουθοῦν ἐφαρμοζόμενοι ὡς πρὸς τὰ κεκτημένα δικαιώματα, ἀδιακρίτως τῶν περιοριστικῶν διατάξεων τῶν οἰκείων συστημάτων τὰς ὁποίας θὰ προέβλεπον ταῦτα διὰ τὴν περίπτωσιν διαμονῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ ἠσφαλισμένου.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἀπριλίου 1958 εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ἐχόντων ἴσην ἰσχύν.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα
ΜΙΧ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΙΩ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Διὰ τὴν Γαλλίαν
GUY DE GIRARD DE GHARBONNIERES

Συμπληρωματικὸν Σύμφωνον τῆς Γενικῆς Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 1ον.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 5 τῆς Γενικῆς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος Συμβάσεως περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, ὁ Ὀργανισμὸς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται ὁ ἐργαζόμενος, καταβάλλει εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῆς χώρας διαμονῆς ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ τρία τέταρτα τῶν δαπανῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς προηγουμένας εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας τοῦ ἐργαζομένου παροχάς.

Ἄρθρον 2ον

Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς Γενικῆς Συμβάσεως παροχαὶ παρέχονται εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας ἐπὶ διάστημα τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 3ον.

Ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος συμφώνου καθορίζεται διὰ διοικητικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 4ον.

Τὸ παρὸν σύμφωνον ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς Συμβάσεως.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1958

Διὰ τὴν Ἑλλάδα	Διὰ τὴν Γαλλίαν
Μ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ	GUYGIRARD
Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ	DE CHARBONNIERES

ΕΙΔΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Ἀφορῶν τὸ πρὸς τοὺς ὑπερήλικας μισθωτοὺς χορηγούμενον βοήθημα.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ἀποδέχονται τὰς ἀκολούθους διατάξεις εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερον εἰς τὴν γαλλικὴν οἰκονομίαν οἱ ὑπερήλικες Ἕλληνες μισθωτοί.

α) Τὸ βοήθημα τῶν ὑπερηλίκων μισθωτῶν θὰ χορηγῆται, ὑφ' ἃς προϋποθέσεις προβλέπει ἡ γαλλικὴ νομοθεσία περὶ ὑπερηλίκων μισθωτῶν, εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας ὑπερήλικας μισθωτούς, τοὺς μὴ ἔχοντας ἐπαρκεῖς προσόδους καὶ ἔχοντας κατὰ τὴν ἡμέραν ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως 15ετῆ τοὐλάχιστον συνεχῆ διαμονὴν εἰς τὴν Γαλλίαν.

β) Τὸ βοήθημα τῶν ὑπερηλίκων μισθωτῶν τὸ χορηγούμενον ὑπὸ τὰς ἐν παραγράφω α' προϋποθέσεις παύει νὰ χορηγῆται εἰς τοὺς δικαιούχους Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας οἱ ὁποῖοι ἐγκαταλείπουν τὸ γαλλικὸν ἔδαφος.

Αἱ διατάξεις αὗται θὰ ἰσχύσουν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς Γενικῆς Συμβάσεως.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1958.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα	Διὰ τὴν Γαλλίαν
Μ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ	GUY DE GIRARD
Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ	DE CHARBONNIERES

CONVENTION GENERALE ENTRE LA GRECE ET LA FRANCE SUR LA SECURITE SOCIALE

Sa Majesté le Roi des Hellènes et.

Son Excellence le Président de la République Française.

Ont résolu de conclure une Convention sur la Sécurité Sociale, et, à cet effet, ont nommé leurs plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté le Roi des Hellènes :

Leurs Excellences Monsieur Michel PESMAZOGLU, Ministre des Affaires Etrangères et Monsieur Jean CAPODISTRIAS, Ministre du Travail.

Son Excellence le Président de la République Française:

Son Excellence Monsieur Guy de GIRARD de CHARBONNIERES Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire à Athènes.

CONVENTION GENERALE

Entre la Grèce et la France sur la Sécurité Sociale.

Le Gouvernement du Royaume de Grèce, et le Gouvernement de la République Française,

animés du désir de garantir le bénéfice des législations sur la Sécurité Sociale en France et de la législation sur les assurances sociales en Grèce, aux personnes auxquelles s'appliquent ou ont été appliquées ces législations, sont convenus des dispositions suivantes :

TITRE Ir

Principes Généraux.

Article 1.

Paragraphe 1er.

Les travailleurs français ou Grecs salariés ou assimilés aux salariés par les législations énumérées à l'article 2 de la présente convention sont soumis respectivement aux législations de sécurité sociale applicables en Grèce ou en France et en bénéficient dans les mêmes conditions que les ressortissants de chacun de ces pays.

Paragraphe 2.

Les ressortissants Grecs autres que ceux visés au paragraphe 1er du présent article bénéficient des prestations familiales conformément à la législation visée à l'article 2, paragraphe 1er, 1°), d) applicable en France et dans les mêmes conditions que les ressortissants français.

Paragraphe 3.

Les ressortissants français résidant en Grèce et les ressortissants grecs residant en France sont admis à l'assurance volontaire ou facultative continuée des législations énumérées à l'article 2 dans les mêmes conditions que les ressortissants du pays ou ils résident compte tenu, le cas échéant, des périodes d'assurance en France ou en Grèce.

Article 2.

Paragraphe 1er.

Les législations auxquelles s'applique la présente convention sont :

1°)— En France:

a) la législation fixant l'organisation de la sécurité sociale;

b) la législation générale fixant le régime des assurances sociales applicable aux assurés des professions non agricoles et concernant l'assurance des risques maladie, invalidité, vieillesse, décès et la couverture des charges de la maternité;

c) La législation des assurances sociales applicable aux salariés et assimilés des professions agricoles et concernant la couverture des risques et charges visés à l'alinéa b) ci-dessus;

d) La législation des prestations familiales;

e) Les législations sur la prévention et la réparation des accidents du travail et des maladies professionnelles;

f) Les régimes spéciaux de sécurité sociale en tant qu'ils concernent les risques ou prestations couverts par les législations énumérées aux alinéas précédents et notamment le régime relatif à la sécurité sociale dans les mines.

2°) En Grèce:

a) La législation générale sur les assurances sociales applicable aux salariés et assimilés et concernant l'assurance des risques maladie–maternité, invalidité, accidents du travail et maladies professionnelles, vieillesse, décès;

b) Le décret royal du 24–7–1920 portant codifi-

cation des lois sur la réparation des accidents du travail;

c) La législation des régimes spéciaux concernant l'assurance principale de certaines catégories de travailleurs salariés contre les risques couverts par la législation énumérée à l'alinéa a) ci-dessus;

d) La législation sur l'assurance chômage des travailleurs salariés et assimilés.

Paragraphe 2.

Les dispositions de la présente convention ne seront applicables aux gens de mer qu'après la conclusion d'un accord complémentaire.

Paragraphe 3.

Par dérogation au paragraphe 1er 1° b) ci-dessus, la présente convention ne s'applique pas au titre 1er du livre VI du code de la sécurité sociale étendant aux étudiants certaines dispositions de l'ordonnance du 19 octobre 1945 fixant le régime des assurances sociales applicable aux assurés des professions non agricoles, à moins qu'un arrangement administratif n'intervienne à cet effet.

Paragraphe 4.

La présente convention s'appliquera également à tous les actes législatifs ou réglementaires qui ont modifié ou completé ou qui modifieront ou compléteront les législations énumérées au paragraphe 1er du présent article.

Toutefois; elle ne s'appliquera :

a) Aux actes législatifs ou règlementaires couvrant une branche nouvelle de la sécurité sociale que si un arrangement intervient à cet effet entre les pays contractants;

b) Aux actes législatifs ou règlementaires qui étendront les régimes existants à de nouvelles catégories des bénéficiaires que s'il n'y a pas, à cet égard opposition du Gouvernement du pays intéressé notifiée au Gouvernement de l'autre pays, dans un délai de trois mois à dater de la publication officielle desdits actes.

Article 3.

Paragraphe 1er.

Les travailleurs salariés ou assimilés aux salariés par les législations applicables dans chacun des pays contractants occupés sur le territoire de l'un de ces pays, sont soumis aux législations en vigueur au lieu de leur travail.

Paragraphe 2.

Le principe posé au paragraphe 1er du présent article comporte les exceptions suivantes :

a) Les travailleurs salariés ou assimilés occupés dans un pays autre que celui de leur résidence habituelle par une entreprise ayant dans le pays de cette résidence un établissement dont les intéressés relèvent normalement demeurent soumis aux législation en vigueur dans le pays de leur lieu de travail habituel, pour autant que leur occupation sur le territoire du deuxième pays ne se prolonge pas au delà de douze mois; dans le cas où cette occupation, se prolongeant pour des motifs imprévisibles au delà de la durée primitivement prévue excéderait douze mois, l'applica tion des législations en vigueur dans le pays du lieu de travail habituel pourra exceptionnellement être maintenue avec l'accord du Gouvernement du pays du lieu de travail occasionnel.

b) Les personnes attachées à des entreprises de transport de l'un des pays contractants et occupées dans les parties mobiles (personnel ambulant) de ces entreprises sont exclusivement soumises aux dispositions en vigueur dans le pays où l'entreprise a son siège.

c) Les travailleurs salariés ou assimilés des services administratifs officiels détachés de l'un des pays contractants dans l'autre pays, sont soumis aux dispositions en vigueur dans les pays d'où ils sont détachés.

d) Les autorités administratives supprêmes des Etats contractants pourront, d'un commun accord, exclure, dans des cas autres que ceux prévus aux paragraphes précédents du présent article, certaines catégories de ressortissants français ou Grecs de l'application des législations de sécurité sociale du pays où ils résident.

Paragraphe 3.

Les dispositions du paragraphe 1er du présent article sont applicables aux travailleurs salariés ou assimilés, quelle que soit leur nationalité, occupés dans les postes diplomatiques ou consulaires français ou grec ou qui sont au service personnel d'agents de ces postes.

Toutefois,

1. Sont exceptés de l'application du présent paragraphe les agents diplomatiques et consulaires de carrière ainsi que les fonctionnaires appartenant au cadre des chancelleries.

2. Les travailleurs salariés ou assimilés qui appartiennent à la nationalité du pays représenté par le poste diplomatique ou consulaire et qui ne sont pas fixés définitivement dans le pays où ils sont occupés peuvent opter entre l'application de la législation du pays de leur lieu de travail et celle de la législation de leur pays d'origine.

TITRE II

Dispositions Particulières

CHAPITRE 1er

Assurance maladie, maternité, décès.

Article 4.

Paragraphe 1er.

Les travailleurs salariés ou assimilés qui se rendent de l'un des pays dans l'autre, bénéficient, ainsi que leurs ayants droit résidant sous leur toit dans le pays du nouveau lieu de travail, des prestations de l'assurance maladie de ce pays, pour autant que :

1°) Ils aient été reconnus aptes au travail à leur dernière entrée dans ce pays;

2°) Ils aient acquis la qualité d'assuré social après leur dernière entrée sur le territoire du nouveau pays de travail;

3°) Ils remplissent les conditions requises par la législation de ce pays, compte tenu, le cas échéant, des périodes d'assurance ou équivalentes accomplies au titre de la législation de l'autre pays.

Toutefois, il n'y a lieu à totalisation des périodes d'assurances ou équivalentes accomplies dans l'un et l'autre pays que dans la mesure où il ne s'est pas écoulé un délai supérieur à deux mois/entre la fin de la période d'assurance dans l'autre pays et le debut de la période d'assurance sur le territoire du nouveau pays.

Paragraphe 2.

Les travailleurs salariés ou assimilés qui se rendent de l'un des pays dans l'autre bénéficient, ainsi que leurs ayants droit résidant sous leur toit dans le pays du nouveau lieu de travail des prestations de maternité de ce pays, pour autant que :

1°) Ils aient effectué dans ce pays un travail salarié ou assimilé;

2°) Ils remplissent les conditions requises pour bénéficier de ces prestations au regard de la législation du pays de leur nouveau lieu de travail, compte tenu de la période d'immatriculation dans le pays qu'ils quittent et de la période postérieure à leur immatriculation dans le pays de leur nouveau lieu de travail.

Toutefois, les prestations d'assurance maternité sont supportées par l'organisme du régime dont relevait l'assuré à la date présumée de la conception ou pendant la période immédiatement antérieure. Ce dernier organisme rembourse à l'organisme de sécurité

sociale du pays du nouveau lieu de travail le montant des dépenses engagées.

Si la date de la conception ne peut être établie avec certitude, elle sera réputée être celle du 270ème jour précedant la naissance.

Article 5.

Les ayants droit des travailleurs salariés ou assimilés visés à l'article précedant qui résident normalement dans l'un des pays alors que le travailleur exerce son activité dans l'autre pays, bénéficient des prestations en nature des assurances maladies et maternité du pays de leur résidence suivant les modalités qui seront définies par un accord complémentaire.

Cet accord complémentaire règlera notamment les conditions suivant lesquelles la charge desdites prestations sera répartie.

Article 6.

Les travailleurs salariés ou assimilés se rendant de l'un des pays dans l'autre ouvrent droit aux allocations au décès conformément à la législation du pays du nouveau lieu de travail, pour autant que :

1°) Ils aient effectué dans ce pays un travail salarié ou assimilé;

2°) Ils remplissent les conditions requises pour bénéficier de ces prestations au regard de la législation du pays de leur nouveau lieu de travail, compte tenu de la période d'immatriculation dans le pays qu'ils quittent et de la période postérieure à leur immatriculation dans le pays de leur nouveau lieu de travail.

Article 7.

Paragraphe 1er.

Les personnes qui ont obtenu la liquidation d'une pension de vieillesse ou de survivants conformément à la présente convention par totalisation des périodes d'assurance ont droit ou ouvrent droit aux prestations en nature de l'assurance maladie si elles remplissent les conditions fixées par la législation du pays de résidence. La charge de ces prestations incombe aux institutions de sécurité sociale du pays de résidence.

Paragraphe 2.

Un accord complémentaire pourra prévoir les modalités suivant lesquelles les prestations en nature de l'assurance maladie afférentes aux personnes titulaires d'une pension d'invalidité au regard de la législation de l'un des pays qui transfèrent leur résidence sur le territoire de l'autre pays ainsi que les prestations en nature afférentes aux ayants droit des dites personnes vivant sous leur toit dans le pays de résidence, seront servies par les organismes de sécurité sociale débiteurs de la pension.

CHAPITRE 2

Assurance invalidité

Article 8.

Paragraphe 1er

Pour les travailleurs français ou grecs qui ont été affiliés successivement ou alternativement dans les deux pays contractants à un ou plusieurs régimes d'assurance invalidité, les périodes d'assurance accomplies sous ces régimes ou les périodes reconnues équivalentes à des périodes d'assurance en vertu des dits régimes sont totalisées, compte tenu des règles posées à l'article 4 ci-dessus, à la condition qu'elles ne se superposent pas, tant en vue de la détermination du droit aux prestations en espèces ou en nature, qu'en vue du maintien ou du recouvrement de ce droit.

Paragraphe 2.

Les prestations en espèces de l'assurance invalidité sont liquidées conformément aux dispositions de la législation qui était applicable à l'intéressé au moment de l'interruption de travail suivie d'invalidité et supportées par l'organisme compétent aux termes de cette législation.

Paragraphe 3.

Toutefois, si, lors de l'interruption de travail suivie d'invalidité, l'invalide, antérieurement soumis à un régime d'assurance invalidité dans l'autre pays, n'avait pas acquis la qualité d'assuré social depuis un an au moins à compter de la dernière entrée sur le territoire du pays où l'interruption de travail est survenue, il reçoit de l'organisme compétent de l'autre pays les prestations en espèces de la législation de ce pays, pour autant qu'il en remplit les conditions compte tenu de la totalisation des périodes d'assurances. Cette disposition n'est pas applicable si l'invalidité est la conséquence d'un accident.

Article 9.

Si, après suspension de la pension d'invalidité, l'assuré recouvre son droit, le service des prestations est repris par l'organisme débiteur de la pension primitivement accordée, lorsque l'état d'invalidité est imputable à la maladie ou à l'accident qui avait motivé l'attribution de cette pension.

Si, après suppression de la pension d'invalidité, l'état de l'assuré justifie l'octroi d'une pension d'invalidité, cette dernière pension est liquidée suivant les règles posées à l'article 8 ci-dessus.

Article 10.

La pension d'invalidité est transformée, le cas échéant, en pension de vieillesse, dans les conditions prévues par la légistation en vertu de laquelle elle a été attribuée; il est fait application, le cas échéant, des dispositions du chapitre 3 ci-après.

Article 11.

Des règles énoncées aux articles 8 à 10 sont applicables aux travailleurs qui ont été occupés dans les mines en France et en Grèce pour la détermination des droits aux prestations d'invalidité prévues par le régime français de sécurité sociale dans les mines, ainsi que pour le maintien ou le recouvrement des droits .

Toutefois la pension d'invalidité professionnelle prévue par la législation spéciale aux travailleurs des mines en France n'est attribuée qu'aux assurés qui étaient soumis à cette législation au moment où est survenu l' accident ou la maladie ayant entrainé l' invalidité et qui ont résidé en France jusqu'à la liquidation de ladite pension. La pension cesse d'être servie au pensionné qui reprend le travail hors de France.

Article 12.

Les autorités administratives désignées à l'article 27 règleront, d'un commun accord, les modalités du contrôle medical et administratif des invalides.

CHAPITRE 3.

Assurance vieillesse et assurance décès (pensions)

Article 13.

Paragraphe 1er.

Pour les travailleurs salariés ou assimilés ou français grecs qui ont été affiliés successivement ou alternativement dans les deux pays contractants à un ou plusieurs régimes d'assurance vieillesse ou d'assurance décès (pension), les périodes d'assurance accomplies sous ces régimes ou les périodes reconnues équivalentes à des périodes d'assurance en vertu desdits régimes sont totalisées dans la mesure où elles ne se superposent pas tant en vue de la détermination du droit aux prestations qu'en vue du maintien ou du recouvrement de ce droit.

Paragraphe 2.

Lorsque la législation de l'un des pays contractants subordonne l'octroi de certains avantages àla condition que les périodes aient été accomplies dans une profession

soumise à un régime spécial d'assurance ,nc sont totalisées, pour l'admission au bénéfice de ces avantages, que les périodes accomplies sous le ou les régimes spéciaux correspondants de l'autre pays. Si, dans l'un des deux pays contractants, il n'existe pas, pour la profession, de régime spécial, les périodes d'assurance accomplies dans ladite profession sous l'un des régimes visés au paragraphe ler ci-dessus sont néanmoins totalisées.

Paragraphe 3.

Les avantages auxquels un assuré peut prétendre de la part de chacun des organismes intéressés sont déterminés, en principe, en réduisant le montant des avantages auxquels il aurait droit si la totalité des périodes visées au paragraphe premier ci-dessus avait été effectuée sous le régime correspondant, et ce au prorata de la durée des périodes effectuées sous ce régime.

Paragraphe 4.

S'il résulte de la législation de l'un des pays contractants que le calcul des prestations repose sur un salaire moyen, une cotisation moyenne ou une majoration, ceux-ci sont déterminés, pour le calcul de la prestation à la charge de l'institution de ce pays, compte tenu des seules périodes d'assurance accomplies en vertu de la législation dudit pays.

Paragraphe 5.

Les règles prévues aux paragraphes précédents sont applicables à l'assurance décès (pensions).

Article 14.

Lorsque un assuré, compte tenu de la totalité des périodes visées aux paragraphe ler et 2 de l'article 13 ne remplit pas, au même moment, les conditions exigées par les législations des deux pays, son droit à pension est établi au regard de chaque législation au fur et à mesure qu'il remplit ces conditions.

Article 15.

Paragraphe 1er.

Tout intéressé, au moment où s'ouvre son droit à pension, peut renoncer au bénéfice des dispositions de l'article 13 de la présente convention. Les avantages auxquels il peut prétendre au titre de chacune des législations nationales sont alors liquidés séparément par les organismes intéressés.

Paragraphe 2.

L'intéressé a la faculté d'exercer à nouveau une option entre le bénéfice de l'article 13 et celui du présent article lorsqu'il a un intérêt à le faire par suite d'une modification dans l'une des législations nationales, soit du transfert de sa résidence d'un pays dans l'autre, soit dans le cas prévu à l'article 14 au moment où s'ouvre, pour lui, un nouveau droit à pension au regard de l'une des législations qui lui sont applicables.

CHAPITRE. 4

Dispositions communes aux assurances invalidité, vieillesse et décès (pensions).

Article 16.

Si la législation de l'un des pays contractants subordonne l'octroi de certains avantages à des conditions de résidence, celles-ci ne sont pas opposables aux ressortissants grecs ou français tant qu'ils resident sur le territoire de l'une des parties contractantes.

Toutefois les allocations pour enfants prévues par la législation française spéciale aux travailleurs des mines sont servies dans les conditions fixées par cette législation.

L'indemnité cumulable et l'allocation spéciale prévues par la législation française spéciale aux travailleurs des mines ne sont servies qu'aux intéressés qui travaillent dans les mines françaises.

Lorsque les ressortissants de l'un des pays titulaires d'une pension incombant aux institutions de sécurité sociale de l'autre pays résident dans un pays tiers, ils bénéficient de leur pension dans les mêmes conditions que les ressortissants du pays débiteur de la pension.

Article 17.

N'entrent en compte, pour l'application du paragraphe 3 de l'article 13 que les périodes d'assurances valables au regard du régime sous lequel elles ont été accomplies et dont la durée est au minimum de six mois, tant dans le Royaume de Grèce qu'en France.

CHAPITRE 5.

Accidents du Travail et Maladies Professionnelles

Article 18.

Ne sont pas opposables aux ressortissants de l'une des parties contractantes les dispositions contenues dans les législations de l'autre partie concernant les accidents du t r a v a i l et les maladies professionnelles qui restreignent les droits des étrangers ou opposent à ceux-ci des déchéances en raison du lieu de leur résidence.

Les majorations ou allocations complémentaires accordées en supplément des rentes d'accidents du travail en vertu des législations applicables dans chacun des deux pays contractants sont maintenues aux personnes visées à l'alinéa précédent qui transfèrent leur résidence de l'un des pays dans l'autre.

En cas d'accidents du travail survenant aux salariés français non couverts en Grèce par la législation générale sur les assurances sociales ou par les régimes spéciaux, sont applicables les dispositions du décret royal du 24-7-1920 portant codification des lois sur la réparation des accidents du travail des salariés.

Article 19.

Pour l'appréciation du degré d'incapacité dans le cas d'accidents du travail succesifs les accidents antérieurs dont la réparation incombe ou eût incombé à une législation de l'autre pays contractant, sont pris en considération de la même manière que les accidents visés par la législation à laquelle la victime est soumise pour le nouvel accident.

Article 20.

Si un travailleur salarié ou assimilé qui a obtenu réparation d'une maladie professionnelle dans l'un des pays contractants, fait valoir, pour une maladie de même nature, des droits à réparation au regard de la législation de son nouveau lieu de travail dans l'autre pays, il sera tenu de faire à l'organisme compétent de ce dernier pays, la déclaration des prestations et indemnités reçues antérieurement au titre de la même maladie.

L'organisme débiteur des nouvelles prestations et indemnités tiendra compte des prestations antérieures comme si elles avaient été à sa charge.

CHAPITRE 6.

Assurance Chômage

Article 21.

Les travailleurs salariés ou assimilés français qui travaillent en Grèce bénéficient des avantages que la législation visée à l'article 2 paragraphe ler 2) d) assure aux chômeurs involontaires, pour autant qu' ils remplissent les conditions exigées par ladite législation.

TITRE III.

DISPOSITIONS GENERALES ET DIVERSES

Chapitre Ier

Entr'aide Administrative

Article 22.

Les autorités ainsi que les organismes de sécurité sociale de deux pays contractants se prêteront mutuellement leurs bons offices dans la même mesure que s'il s'agissait de leurs propres régimes de sécurité sociale.

L'entr'aide administrative des autorités et des institutions de sécurité sociale est gratuite.

Un arrangement administratif peut fixer les modalités de remboursement des services rendus notamment en ce qui concerne les examens médicaux auxquels il est procédé sur le territoire d'un des pays contractactants et qui concernent un assuré ou des ayants droit relevant des organismes de sécurité seciale de l'autre pays.

Article 23.

Paragraphe 1er.

Le bénéfice des exemptions de droits d'enregistrement, de greffe, de timbre et de taxes consulaires prévues par la législation de l'un des pays contractants pour les pièces à produire aux administrations ou organismes de sécurité sociale de ce pays, est étendu aux pièces correspondantes à produire pour l'application de la présente convention aux administrations ou organismes de sécurité sociale de l'autre pays.

Paragraphe 2.

Tous actes, documents et pièces quelconques à produire pour l'exécution de la présente convention sont dispensées du visa de légalisation des autorités consulaires.

Article 24.

Les communications adressées, pour l'application de la présente convention, par les bénéficiaires de cette convention aux organismes, autorités et juridictions compétents en matière de sécurité sociale de l'un des pays contractants, seront rédigées dans la langue de l'un ou de l'autre pays.

Article 25.

Les recours qui auraient dû être introduits dans un délai déterminé auprès d'une autorité ou d'un organisme compétent pour recevoir des recours en matière de sécurité sociale dans l'un des pays contractants, sont recevables s'ils sont présentés dans le même délai à une autorité ou à un organisme correspondant de l'autre pays. Dans ce cas, cette dernière autorité ou ce dernier organisme devra transmettre sans retard les recours à l'autorité ou à l'organisme compétent. Si l'autorité ou l'organisme auprès duquel le recours a été introduit ne connaît pas l'autorité ou l'organisme compétent, la transmission peut être faite par la voie des autorités visées à l'article 27.

Article 26.

Paragraphe 1er.

Les autorités administratives désignées à l'article 27 arrêteront directement les mesures de détail, pour l'exécution de la présente convention ou des accords complémentaires qu'elle prévoit.

Des arrangements administratifs pourront intervenir en vue d'établir, en fonction de la législation applicable dans chacun des pays contractants, des clauses de réduction ou de suppression en cas de cumul de prestations attribuées en vertu de la législation des deux pays contractants.

Un arrangement administratif spécial pourra fixer les modalités particulières suivant lesquelles sera effectué le paiement des pensions d'invalidité, de vieillesse et décès.

Paragraphe 2.

Les mêmes autorités administratives se communiqueront en temps utile les modifications survenues dans la législation ou la règlementation de leur pays en ce qui concerne les régimes énumérés à l'article 2.

Paragraphe 3.

Les autorités ou services compétents de chacun des pays contractants se communiqueront les autres dispositions prises en vue de l'exécution de la présente convention à l'intérieur de leur propre pays.

Article 27.

Sont considérés dans chacun des pays contractants comme autorités administratives compétentes au sens de la présente convention, les Ministres qui sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'application des régimes énumérés à l' article 2.

CHAPITRE 2.

Dispositon diverses.

Article 28.

Les organismes débiteurs de prestations en vertu de la présente convention s'en libéreront valablement dans la monnaie de leur pays.

Les transferts que comporte l'exécution de la présente convention auront lieu conformément aux accords en cette matiére en vigueur dans les deux pays au moment du transfert.

Article 29.

Il n'est pas dérogé aux règles prévues par les régimes visés à l'article 2 pour les conditions de participation des assurés aux élections auxquelles donne lieu le fonctionnement de la sécurité sociale.

Article 30.

Les formalités que les dispositions légales ou réglementaires des pays contractants pourraient prévoir pour le service en dehors de leur territoire des prestations dispensées par l'organisme de séciurité sociale s'appliqueront également, dans les mêmes conditions qu'aux nationaux, aux personnes admises au bénéfice de ces prestations en vertu de la présente convention.

Article 31.

Paragraphe Ier.

Toutes les difficultés relatives à l'interprétation ou à l'application de la présente convention seront réglées, d' un commun accord, par les autorités administratives visées à l'article 27.

Paragraphe 2.

Au cas où il n'aurait pas été possible d'arriver par cette voie à une solution, le différend sera réglé par voie d'arbitrage. Chacun des deux gouvernements désignera un arbitre. Si dans un délai de deux mois, les deux arbitres n'ont pu parvenir à un accord, ils procéderont à la designation d'un sur-arbitre ressortissant d'un pays tiers. La commission arbitrale ainsi constituée statuera à la majorité des voix. Sa décision sera définitive et obligatoire.

Article 32

Les prestatations dont le service avait été suspendu en application des dispositions en vigueur dans un des pays contractants en raison de la résidence des intéressés à l'etranger, seront servies à partir de la date de la mise en vigueur de la présente convention. Les prestations qui n'avaient pu être attribuées aux intéressés pour la même raison seront liquidées et servies à compter de la même date.

Le présent paragraphe ne recevra application que si les demandes sont formulées dans le délai d'un

an, à compter de la date de mise en vigueur de la pré'sente convention.

Les droits des ressortissants français ou grecs ayant obtenu antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente convention générale, la liquidation de pensions ou rentes d'assurance vieillesse pourront être révisés à la demande des intéressés.

La révision aura pour effet d'accorder aux bénéficiaires, à partitr du premier jour du mois qui suit la mise en vigueur de la présente convention, les mêmes droits que si la convention avait été en vigueur au moment de la liquidation.

Toutefois, si les droits antérieurement liquidés ont fait l'objet d'un règlement en capital, il n'y a pas lieu à révision.

Article 33.

La présente convention sera ratifiée et les instruments de ratification en seront échangés à Athènes le plus tôt possible. Elle entrera en vigueur le premier jour du mois qui suivra l'échange des instruments de ratification.

La présente convention est conclue pour une durée d'une année à partir de la date où elle entrera en vigueur. Elle sera renouvelée tacitement d'année, en année, sauf dénonciation qui devra être notifiée trois mois avant l'expiration du terme.

En cas de dénonciation, les stipulations de la présente convention et de ses accords complémentaires resteront applicables aux droits acquis, nonobstant les dispositions restrictives que les régimes intéresés prévoiraient pour les cas de séjour à l'étranger d'un assuré.

Fait en double exemplaire à Athènes le 19 avril 1958 en langues française et grecque, les deux textes faisant ègalement foi.

Pour la Grèce
Michel PESMAZOGLU
Jean CAPODISTRIAS

Pou la France
Guy de GIRARD de
CHARBONNIERES

Accord complémentaire à la Convention générale entre la Grèce et la France sur la Sécurité Sociale.

Article 1.

Pour l'application de l'article 5 de la Convention générale entre la France et la Grèce sur la sécurité sociale l'organisme de sécurité sociale auquel le travailleur est affilié rembourse à l'organisme du pays de résidence un montant équivalent aux trois quarts des dépenses afférentes aux prestations servies aux ayants droit.

Article 2.

Les prestations visées à l'article 5 de la Convention générale sont servies aux membres de la famille pendant une durée de trois ans,.

Article 3.

Les modalités d'application du présent accord sont fixées par arrangement administratif.

Article 4.

Le présent accord prend effet à la date d'entrée en vigueur de la Convention.

Fait en double exemplaire à Athénes le 19 avril 1958.

Pour la Grèce
Michel PESMAZOGLU
Jean CAPODISTRIAS

Pour la France
GUY de GIRARD de
CHARBONNIERES

PROTOCOLE SPECIAL

relatif à l'allocation aux vieux travailleurs salariés.

Les hautes Parties contractantes conviennent des dispositions ci-après, pour tenir compte des serivices rendus à l'économie française par les vieux travailleurs salariés grecs:

a) L'allocation aux vieux travailleurs salariés sera accordée, dans les conditions prévues pour les travailleurs français par la législation française sur les vieux travailleurs salariès, à tous les vieux travailleurs salariés grecs, sans ressources suffisantes, qui auront au moins 15 années de résidence interrompue en France à la date de la demande.

b) L'allocation aux vieux travailleurs salariés attribuée dans les conditions définies au paragraphe a) cesse d'être servie aux bénéficiaires de nationalité grecque qui quittent le territoire français.

Ces dispositions prendront effet à la date d'entrée en vigueur de la convention générale.

Fait à Athènes le 19 avril 1958

Pour la Grèce
Michel PESMAZOGLU
Jean CAPODISTRIAS

Pour la Frnance
GUY de GIRARD de
CHARBONNIERES.

Le President de la Délégation Française

Athènes, le 14 Septembre 1957.

Monsieur le Président,

A l' issue des négociations qui ont abouti au paragraphe d'un projet de convention franco-hellénique de Sécurité Sociale, la délégation française a appelé l'attention sur la situation des anciennes institutrices de nationalité française, âgées, dépourvues de ressources, et résidant en Grèce depuis fort longtemps.

Mention de ce problème, auquel la délégation française attache beaucoup d'importance, a été faite au procès-verbal.

La delégation française souligne qu'en vertu d'un protocole relatif à l'allocation française aux vieux travailleurs salariés annexé au projet de convention de Sécurité Sociale les vieux travailleurs salariés grecs résidant en France bénéficieront, dès l'entrée en vigueur de la convention, d'un avantage de vieillesse non contributif.

La délégation française souhaiterait vivement que, par mesure de réciprocité, une solution;puisse intervenir qui;permettrait l'octroi, par les autorités helléniques à titre personnel, à d'anciens travailleurs français, d'un avantage de vieillesse non contributif garantissant la sécurité de leurs vieux jours.

Veuillez agréer, Monsieur le President, les assurances de ma haute considération.

Le Président de la Délégation française
J. DOUBLET

Monsieur P. PAVLAKIS
Président de la Délégation hellénique

Vu et annexé à la Convention générale sur la sécurité sociale en date de ce jour.

Athènes le 19 avril 1958

Pour la Grèce
Michel PESMAZUGLU
Jean CAPODISTRIAS

Pour la France
Guy de GIRARD de
CHARBONNIERES

Le Président de la Délégation Héllénique

Athénes, le 14 Septembre 1957

Monsieur le Prédeànt,

Vous avez bien voulu m'adresser une lettre datée de ce jour, ainsi concue :

»A l'issue des négociations qui ont abouti au paraphe d'un projet de convention franco-héllénique de Sécurité Sociale, la délégation française a appelé l' attention sur la situation des anciennes institutrices de nationalité francaise, agées, dépourvues des ressources et residant en Grèce depuis fort longtemps.

Mention de ce problème, auquel la délégation française attache beaucoup d' importance, a été faite au procès-verbal.

La délégation française souligne qu'en vertu d'un protocole relatif à l'allocation française aux vieux travailleurs salariés annexé au projet de convention de Sécurité Sociale, les vieux travailleurs salariés grecs résidant en France bénéficieront, dès l'entrée en vigueur de la convention, d'un avantage de vieillesse non contributif.

La délégation française souhaiterait vivement que, par mesure de réciprocité, une solution puisse intervenir qui permettrait l'octroi, par les autorités helléniques, à titre personnel à d'anciens travailleurs français d'un avantage de vieillesse non contributif garantissant la sécurité de leurs vieux jours.»

J' ai l ' honneur de vous confirmer que la délégation hellénique a pris bonne note de la demande de la délégation française et effectuera auprès des autorités compétentes toutes démarches pour aboutir, dans les meilleurs délais, à un réglement favorable de ce problème.

Veuillez agréer, Monsieur le Président, les assurances de ma haute considération.

Monsieur J. DOUBLET
Président de la Délégation
française

Le Président de la Délégation
hellénique
P. PAVLAKIS.

Vu et annexé à la Convetion générale sur la sécurité sociale en date de ce jour.

Athénes le 19 avril 1958

Pour la Grèce
Michel PESMAZOGLU
Jean CAPODISTRIAS.

Pour la France.
Guy de GIRARD de
CHARBONNIERES.

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3870.

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου συμβάσεως περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1958 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1958 σύμβασις περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ὡς ἕπεται τὸ κείμενον εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1958.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Λ. ΔΕΡΤΙΛΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1958.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

CONVENTION GENERALE

ENTRE LA GRECE ET LA BELGIQUE SUR LA SECURITE SOCIALE

Sa Majesté le Roi des Héllènes et
Sa Majesté le Roi des Belges

animés du désir de garantir le bénéfice des législations sur la sécurité sociale en vigueur dans les deux Etats Contractantsp aux personnes auxquelles s'appliquent ou ont été apliquées ces législations, ont résolu de conclure une Convention, et à cet effet, ont nommé leurs plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté le Roi des Héllènes :
Leurs Excellences Monsieur Michel PESMAZOGLOU, Ministre des Affaires Etrangères et Monsieur Jean CAPODISTRIAS, Ministre du Travail.

Sa Majesté le Roi des Belges :
Son Excellence Monsieur Remi BAERT, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire à Athènes

TITRE Ier

PRINCIPES GENERAUX

Article Ier.

Les travailleurs belges ou grecs salariés ou assimilés aux salariés par les législations de sécurité sociale énumérées à l'article 2 de la présente Convention sont soumis respectivement auxdites législations applicables en Grèce ou en Belgique et en bénéficient dans les mêmes conditions que les ressortissants de chacun de ces pays.

Article 2.

Paragraphe Ier.

Les législations de sécurité sociale auxquelles s'appliquent la présente Convention sont :

I. En Belgique ;

a) la législation relative à l'assurance maladie-invalidité des ouvriers, des employés, des ouvriers mineurs et assimilés et des marins de la marine marchande ;

b) les législations relatives à la pension de retraite et de survie des ouvriers et des employés et des marins de la marine marchande ;

c) la législation spéciale relative au régime de retraite des ouvriers mineurs et assimilés ;

d) la législation des allocations familiales relative aux salariés ;

e) la législation relative aux accidents du travail, y compris celle relative aux gens de mer ;

f) la législation relative aux maladies professionnelles ;

g) les législations relatives à l'organisation du soutien des chômeurs involontaires et au paiement des indemnités d'attente du pool marins de la marine marchande.

II. En Grèce :

a) la législation générale sur les assurances sociales couvrant les travailleurs salariés ou assimilés, ainsi que les gens de mer en général pour la maladie-maternité, l'invalidité, les accidents du travail, les maladies professionnelles, la vieillesse et le décès ;

b) la législation sur la réparation des accidents de travail ;

c) la législation générale sur l'assurance contre le chômage des travailleurs salariés en général ;

d) la legislation spéciale sur l'assurance principale qui couvre certaines catégories de travailleurs salariés contre les risques précités.

Péragraphe 2.

Les dispositions de la présente Convention ne seront applicables aux marins de la marine marchande qu'après la conclusion d'un accord complémentaire.

Paragraphe 3.

La présente Convention s'appliquera également à tous les actes législatifs ou réglementaires qui ont modifié ou complété ou qui modifieront ou compléteront les législations énumérées au paragraphe 1er du présent article.

Toutefois, elle ne s'appliquera :

a) aux actes législatifs ou réglementaires couvrant une branche nouvelle de la sécurité sociale que si un arrangement intervient à cet effet entre les pays contractants :

b) aux actes législatifs ou réglementaires qui étendront les régimes existants à de nouvelles catégories de bénéficiaires que s'il n'y a pas, à cet ègard, opposition du Gouvernement du pays intéressé, notifié au Gouvernement de l'autre pays, dans un délai de trois mois à dater de la publication officielle des dits actes.

ARTICLE 3.

Paragraphe Ier.

Les travailleurs salariés ou assimilés aux salariés par les législations applicables dans chacun des pays contractants, occupés dans l'un de ces pays, sont soumis aux législations en vigueur au lieu de leur travail.

Paragraphe 2.

Le principe posé au paragraphe Ier du présent article comporte les exceptions suivantes :

a) Les travailleurs salariés ou assimilés occupés dans un pays autre que celui de leur résidence habituelle par une entreprise ayant dans le pays de cette résidence un établissement dont les intéressés relèvent normalement demeurent soumis aux législations en vigueur dans le pays de leur lieu de travail habituel, pour autant que leur occupation sur le territoire du deuxième pays ne se prolonge pas au delà de douze mois ; dans le cas où cette occupation, se prolongeant pour des motifs imprévisibles au delà de la durée primitivement prévue, excèderait douze mois, l'application des législations en vigueur dans le pays du lieu de travail habituel pourra exceptionnellement être maintenue avec l'accord du Gouvernement du pays du lieu de travail occasionnel ;

b) les travailleurs salariés ou assimilés des entreprises publiques ou privées de transport de l'un des pays contractants, occupés dans l'autre pays, soit d'une facon permanente, soit passagèrement, soit comme personnel ambulant, sont exclusivement soumis aux dispositions en vigueur dans le pays où l'entreprise a son siège ;

c) les travailleurs salariés ou assimilés d'un service administratif officiel, détachés de l'un des pays contractants dans l'autre pays, sont soumis aux dispositions en vigueur dans le pays d'où ils sont détachés.

Paragraphe 3.

Les autorités administratives suprêmes des Etats Contractants pourront prévoir, d'un commun accord, des exceptions aux règles énoncées au paragraphe Ier du présent article. Elles pourront convenir également que les exceptions prévues au paragraphe 2 ne s'appliqueront pas dans certains cas particuliers.

Article 4.

Les dispositions du paragraphe Ier de l'article 3 sont applicables aux travailleurs salariés ou assimilés, quelle que soit leur nationalité, occupés dans les postes diplomatiques ou consulaires belges ou grecs, ou qui sont au service personnel d'agents de ces postes.

Toutefois ;

1) les agents diplomatiques et consulaires de carrière, y compris les fonctionnaires appartenant au cadre des chancelleries, sont exceptés de l'application du présent article ;

2) les travailleurs salariés ou assimilés ressortissants du pays représenté par le poste diplomatique ou consulaire, peuvent opter entre l'application de la législation du pays de leur lieu de travail et celle de la législation de leur pays d'origine. Le droit d'option peut être exercé de nouveau à la fin de chaque année civile.

TITRE II.

DISPOSITIONS PARTICULIERES

CHAPITRE ler.

Assurance maladie maternité

Article 5.

Les travailleurs salariés ou assimilés qui se rendent de Grèce en Belgique ou inversement bénéficient, ainsi que leurs ayants droit résidant sous leur toit dans le pays du nouveau lieu de travail, des prestations de l'assurance maladie de ce pays, pour autant que :

1. ils aient été reconnus aptes au travail à leur dernière entrée dans ce pays ;

2. ils aient acquis la qualité d'assuré social après leur dernière entrée sur le territoire du nouveau pays de travail ;

3. ils remplissent les conditions requises par la législation de ce pays, compte tenu, le cas échéant, des périodes d'assurance ou équivalentes accomplies au titre de la législation de l'autre pays.

Article 6.

Les travailleurs salariés ou assimilés qui se rendent de Grèce en Belgique ou inversement bénéficient, ainsi que leurs ayants droit résidant sous leur toit dans le pays du nouveau lieu de travail, des prestations de l'assurance maternité de ce pays, pour autant que :

1) ils aient été reconnus aptes au travail à leur dernière enrée dans ce pays ;

2) ils aient acquis la qualité d'assuré social après leur dernière entrée sur le territoire du nouveau pays de travail ;

3) ils remplissent les conditions requises par la législation de ce pays, compte tenu, le cas échéant, des périodes d'assurance ou équivalentes accomplies au titre de la législation de l'autre pays.

Toutefois, les prestations en espèces de l'assurance maternité sont supportées par l'organisme du régime dont relevait l'assuré le 270ème jour précédent la naissance. Lesdites prestations en espèces sont payées directement par l'organisme débiteur. Les prestations en nature sont également supportées par l'organisme de l'ancien lieu de travail, pour autant que l' intéressé réunisse les conditions fixées par la législation de ce pays et s'il réside depuis moins de 180 jours dans le pays du nouveau lieu de travail au moment de l'accouchement. Dans ce cas, les prestations en nature sont servies par l'organisme du pays de résidence, suivant la législation de ce pays, et remboursées par l'organisme débiteur de l'autre pays, dans la limite des charges qu'aurait entraînées l'application de la législation de ce dernier pays.

Si l'intéressé réside depuis plus de 180 jours dans le pays du nouveau lieu de travail au moment de l' accouchement les prestations en nature sont servies conformément à la législation du pays de la résidence et à la charge de ce pays.

ARTICLE 7.

La règle visée à l'article 5-3°) et à l'article 6. alinéa ler, 3°, n'est applicable que si l'occupation dans le pays du nouveau lieu de travail a lieu dans un délai d'un mois, à compter de la fin de l'occupation dans le pays de l'ancien lieu de travail.

Chapitre 2.

ASSURANCE INVALIDITE

ARTICLE 8.

Paragraphe ler.

Pour les travailleurs salariés ou assimilés grecs ou belges qui ont été affiliés successivement ou alternativement dans les deux pays contractants à un ou plusieurs régimes d'assurance invalidité, les périodes d' assurance accomplies sous ces régimes ou les périodes reconnues équivalentes à des périodes d'assurance en vertu desdits régimes, sont totalisées, compte tenu des règles posées à l'article 5 ci-dessus, à la condition qu'elle ne se superposent pas, tant en vue de la détermination de droit aux prestations en espèces ou en nature, qu' en vue du maintien ou du recouvrement de ce droit.

Paragraphe 2.

Les prestations en espèces de l'assurance invalidité sont liquidées conformément aux dispositions de la législation qui était applicable à l'intéressé au moment de l'interruption de travail suivie d'invalidité et supportées par l'organisme compétent aux termes de cette législation.

Paragraphe 3.

Toutefois, si, lors de l'interruption de travail suivie d' invalidité, l' invalide, antérieurement soumis à un régime d'assurance invalidité dans l'autre pays, n'avait pas acquis la qualité d'assuré social-sur le territoire du pays où l'interruption de travail est survenue, il reçoit de l'organisme compétent de l' autre pays les prestations en espèces de la législation de ce pays, pour autant qu'il en remplisse les conditions, compte tenu de la totalisation des périodes d'assurance. Cette disposition n'est pas applicable si l' invalidité est la conséquence d' un accident.

ARTICLE 9.

Par dérogation aux dispositions du paragraphe 2 de l'article 8, les droits aux prestations de l'assurance-invalidité des travailleurs qui ont été occupés dans les mines en Belgique et en Grèce sont déterminés suivant les règles définies au paragraphe 4 de l'article 14 et à l'article 17 lorsque, compte tenu de la totalisation ces travailleurs remplissent les conditions prévues par la législation spéciale belge sur la retraite des ouvriers mineurs et assimilés et pour autant que les périodes d'assurance atteignent dans chacun des deux pays, le minimum d'une année prévu audit paragraphe 4.

Article 10.

Lorsque l'assuré, à la date où est survenu la maladie ou l'accident ayant entraîné l'invalidité, était occupé dans le pays autre que celui de l'organisme débiteur, il est tenu compte pour la détermination du montant de l'allocation, de la pension ou de l'indemnité d'invalidité, du salaire accordé dans le pays de l'organisme débiteur aux travailleurs de la catégorie professionnelle à laquelle l'intéressé appartenait à cette date.

Article 11.

Si, après suspension de la pension ou indemnité d'invalidité, l'assuré recouvre son droit, le service des prestations est repris par l'organisme débiteur de la pension ou indemnité primitivement accordée.

Si, après suppression de la pension ou l'indemnité d'invalidité, l'état de l'assuré justifie l'octroi d'une pension d'invalidité, cette dernière pension est liquidée suivant les règles fixées à l'article 8 et, le cas échéant, à l'article 10.

Article 12.

Pour l'ouverture du droit à l'allocation, à la pension ou à l'indemnité d'invalidité, la durée pendant laquelle l'intéressé doit avoir reçu l'indemnité en espèces servie au titre de l'assurance-maladie préalablement à la liquidation de l'allocation, de la pension ou de l'indemnité d'invalidité est, dans tous les cas, celle prévue par la législation du pays dans lequel il travaillait au moment où est survenue l'accident ou la maladie ayant entraîné l'invalidité.

Article 13.

L'allocation, la pension ou l'indemnité d'invalidité est transformée, le cas échéant, en pension de vieillesse, dans les conditions prévues par la législation en vertu de laquelle elle a été attribuée.

CHAPITRE 3.

Assurance-Vieillesse et Assurance-Décès Pension

Article 14.

Paragraphe 1er .

Pour les travailleurs salariés ou assimilés belges ou grecs qui ont été affiliés successivement ou alternativement dans les deux pays contractants à un ou plusieurs régimes d'assurance-vieillesse ou d'sssurance-décès (pension), les périodes d'assurance accomplies sous ces régimes ou les périodes reconnues équivalentes à des périodes d'assurances en vertu desdits régimes, sont totalisées à la condition qu'elles ne se superposent pas, tant en vue de la détermination du droit aux prestations qu'en vue du maintien ou du recouvrement de ce droit.

Les périodes à prendre en considération comme équivalentes à des périodes d'assurance sont, dans chaque pays, celles considérées comme telles par la législation de ce pays.

Toute période reconnue équivalente à une période d'assurance en vertu, à la fois de la législation belge et de la législation grecque, est prise en compte, pour la liquidation des prestations, par les organismes du pays où l'intéressé a travaillé en dernier lieu avant la période en cause.

Paragraphe 2.

Lorsque la législation de l'un des pays contractants subordonne l'octroi de certains avantages à la condition que les périodes aient été accomplies dans une profession soumise à un régime spécial d'assurance, ne sont totalisées pour l'admission au bénéfice de ces avantages que les périodes accomplies sous le ou les régimes spéciaux correspondants de l'autre pays.

Si, dans l'un des deux pays contractants, il n'existe pas, pour la profession de régime spécial, les périodes d'assurance accomplies dans ladite profession sous l'un des régimes visés au paragraphe 1er ci-dessus sont néanmoins totalisées.

En l'absence d'un régime spécial de retraite des ouvriers mineurs en Grèce :

a) sont seules susceptibles d'être totalisées avec les périodes accomplies sous le régime spécial belge de retraite des ouvriers mineurs et assimilés, les périodes accomplies dans les mines grecques qui seraient assujetties au régime spécial belge si elles étaient situées en Belgique ;

b) Sont seules à prendre en considération comme équivalentes à des périodes d'assurance, celles des périodes considérées comme telles par la législation de chaque pays qui ont été, soit immédiatement précédées, soit immédiatement suivies d'une période accomplie dans les mines. Ces périodes sont prises en compte pour la liquidation des prestations, par l'organisme du pays où l'assuré a travaillé dans les mines immédiatement avant lesdites périodes; lorsque l'assuré n'a pas travaillé dans les mines avant lesdites périodes, celles ci sont prises en compte par l'organisme du pays dans lequel il a travaillé dans les mines immédiatement après ces périodes.

Paragraphe 3.

Lorsque la législation de l'un des pays contractants subordonne l'octroi de certains avantages à la condition que les périodes aient été accomplies dans une profession soumise à un régime spécial d'assurance et lorsque lesdites périodes n'ont pu donner droit aux avantages prévus par ladite législation spéciale, lesdites périodes sont considérées comme valables pour la liquidation des avantages prévues par la législation des ouvriers en Belgique ou par la législation du régime général en Grèce.

Paragraphe 4.

Les avantages auxquels un assuré peut pretendre de la part de chacun des organismes intéressés sont determinés, en principe, en réduisant le montant des avantages auxquels il aurait droit si la totalité des périodes visées aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus avait été effectuée sous le régime correspondant et ce, au prorata de la durée des périodes effectuées sous ce régime.

Chaque organisme détermine, d'après la législation qui lui est propre, et compte tenu de la totalité des périodes d'assurance, sans distinction du pays contractant où elles ont été accomplies, si l'intéressé réunit les conditions requises pour avoir droit aux avantages prévus par cette législation.

Il détermine pour ordre le montant des avantages auxquels l'intéressé aurait droit si toutes les périodes d'assurance totalisées avaient été accomplies exclusivement sous sa propre législation et réduit ce montant au prorata de la durée des périodes accomplies sous ladite législation.

Toutefois, aucune prestation n'est prise en charge par un organisme lorsque les périodes accomplies sous l'empire de la législation qui le régit n'atteignent pas au total une année comportant le minimum annuel de journées de travail effectif ou de journées assimilées au travail effectif prévu par cette législation; dans ce cas, l'organisme de l'autre pays supporte la charge entière des avantages auxquels l'assuré a droit d'après la législation qui régit cet organisme et compte tenu de la totalité des périodes d'assurances.

Article 15.

Paragraphe 1er

Lorsqu'un assuré, compte tenu de la totalité des périodes visées aux paragraphes 1 et 2 de l'article 14 ne remplit pas au même moment les conditions exigées par les législations des deux pays, son droit à pension est établi, au regard de chaque législation, au fur et à mesure qu'il remplit ces conditions.

Paragraphe 2.

Les périodes pour lesquelles une pension est liquidée par le pays dans lequel les conditions sont remplies en vertu du paragraphe 1er, sont assimilées, pour l'ouverture des droits au regard de la législation de l'autre pays, à des périodes d'assurance du premier pays.

Article 16.

Paragraphe 1er.

Par dérogation aux dispositions de l'article 14, l'octroi aux ouvriers mineurs de la pension anticipée prévue par la législation spéciale belge est réservé aux intéressés qui remplissent les conditions exigées par ladite législation, compte tenu de leurs services dans les seules mines de houille belge.

Paragraphe 2.

Le droit de cumuler la pension anticipée ou une pension de vieillesse. prévu par la lègislation spéciale belge, avec un salaire minier, n'est reconnu, dans les conditions et dans les limites fixées par ladite législation, qu'aux intéressés qui continuent à travailler dans les mines de houille belge.

Article 17.

Lorsque, conformément à l'article 14, un ressortissant de l'un ou de l'autre pays contractant a droit à une ou des pensions au titre de la législation des deux pays et justifie par ailleurs, sans application des dispositions dudit article 14, des périodes d'assurance ou d'occupation exigées par la législation du pays dans lequel il réside habituellement, il reçoit de surcroit à la charge de l'organisme compétent de ce pays, une somme représentant la différence entre le montant de la pension calculée en application des seules dispositions de cette législation et le total des pensions dues en application de l'article 14.

Le montant de la différence est établit au cours du change applicable au jour de la prise de cours de la pension; une nouvelle fixation n'a lieu que si le cours varie de plus de 10 p.c.

Article 18.

Les ressortissants de l' un ou de l' autre pays contractant qui peuvent se prévaloir des articles 14, 15 et 17 sont privés du droit que pourrait leur conférer la législation belge de réclamer, soit une prestation qui n'est pas calculée en considération des périodes d'assurance, soit une prestation dont le calcul tiendrait compte de périodes se superposant à des périodes d'assurance accomplies en Grèce.

CHAPITRE 4.

Dispositions Communes aux Assurances Invalidité et Vieillesse.

Article 19.

Paragraphe 1er.

Si la législation de l'un des pays contractants subordonne à des conditions résidence le paiement des pensions ou indemnités d'invalidité ou des pensions de vieillesse et de survie, qu'elles soient dues en application de l'article 14 ou calculées en fonction des périodes d'assurance effective, lesdites conditions de résidence ne sont pas opposables aux ressortissants belges ou grecs tant qu'ils résident dans l'un des deux pays contractants.

Paragraphe 2.

Si, d'après la législation de l'un des pays contractants, la liquidation des prestations tient compte du salaire moyen de la période entière d'assurance ou d'une partie de ladite période, le salaire moyen pris en considération pour le calcul des prestations à la charge de ce pays déterminé d'après les salaires constatés pendant la période d'assurance accomplie dans ledit pays.

CHAPITRE 5.

Accidents du Travail.

Article 20.

Les dispositions contenues dans la législation de l'un des pays contractants, soit qu'elle assure la réparation du dommage, soit qu'elle vise la revalorisation des prestations accordées, soit qu'elle accorde des prestations pour invalidité, même partielle, restreignant le droit des étrangers ou opposant à ceux-ci des déchéances en raison du lieu de résidence, ne sont pas opposables aux ressortissants de l'autre pays contractant, lorsque ceux-ci font valoir leur droit au paiement des indemnités, allocations, rentes ou capitaux.

Toutefois, les prestations dont l'octroi est subordonné à une condition de besoin, ne sont accordées que sur le territoire du pays débiteur.

Article 21.

Tout accident du travail survenu à un travailleur belge en Grèce ou à un travailleur grec en Belgique et qui a occasionné ou qui est de nature à occasionner soit la mort, soit une incapacité permanente totale ou partielle, doit être notifié par l'employeur ou par les organismes compétents aux autorités consulaires locales du pays auquel ressortit l'accidenté.

CHAPITRE 6

Maladies Professionnelles

Article 22.

Les demandes de prestations en matière de maladies professionnelles seront, lorsque l'intéressé réside dans le pays autre que celui qui est présumé devoir assumer la charge des prestations, reçues par l'organisme d'assurance correspondant de l'autre pays : elles doivent être introduites dans les délais prévus par la législation du pays présumé débiteur et être établies par l'organisme qui a reçu la demande dans les formes exigées par la législation de ce pays.

Article 23.

Si un assuré, qui a obtehu une prestation pour une maladie professionnelle dans l'un des pays contractants, fait valoir, pour la même maladie, des droits dans l'autre pays, le droit aux prestations est considéré par l'organisme d'assurance du premier pays.

CHAPITRE 7.

Soutien des Chômeurs Involontaires

Article 24.

Les travailleurs salariés ou assimilés aux salariés de l'un des pays contractants se rendant sur le territoire de l'autre, bénéficient, dans le pays de leur nouveau lieu de travail, des prestations prévues par la législation relative au soutient des chômeurs involontaires, à la condition d'y avoir commencé une période d'assurance contre le chômage dans le cadre d'un emploi dont l'exercice a été autorisé conformément à la législation relative à l'occupation des travailleurs étrangers.

Pour établir le droit aux prestat'ons de l'assurance contre le chômage dans l'un des pays contractants, les périodes d'assurance et les périodes assimilées accomplies en vertu de la législation de ce pays sont totalisées avec les périodes d'assurance et les périodes assimllées accomplies en vertu de la législation de l'autre pays.

CHAPITRE 8.

Indemnité Funéraire

Article 25.

Les travailleurs salariés ou assimilés aux salariés qui se rendent de Belgique en Grèce ou inversement bénéficient de l'indemnité funéraire prévue par la législation du pays du nouveau lieu de travail pour autant que :

1.) ils aient effectué dans ce pays un travail salarié ou assimilé;

2) Ils remplissent les conditions requises pour bénéficier des prestations au regard de la législation du pays de leur nouveau lieu de travail; compte tenu de la période d'immatriculation dans le pays qu'ils quittent et de la période postérieure à leur immatriculation dans le pays de leur nouveau lieu de travail.

Article 26.

Les prestations au décès dues aux pensionnés sont à la charge de l'organisme auquel l'assuré a été affilié en dernier lieu, sous réserve que, compte tenu des périodes d'assurances accomplies dans les deux pays, il justifie

des conditions requises pour bénéficier de ces prestations au regard de la législation qui régit cet organisme.

TITRE III.

Dispositions Spéciales

Article 27.

Les droits que les travailleurs grecs détiennent en vertu de l'article 7 de «l'accord entre la Belgique et la Grèce concernant l'émigration de travailleurs grecs en Belgique en vue d'être occupés dans les charbonnages» s'exercent en conformité des règles qui lient les pays membres de lé Communauté européenne du charbon et de l'acier.

Article 28.

Les membres de la famille des travailleurs visés à l'article 1 résidant en Grèce, bénéficient des prestations en nature de l'assurance—maladie maternité, en conformité des règles qui lient les pays—membres de la Communauté européenne du charbon et de l'acier.

L'étendue, la durée et les modadités du service de ces prestations sont déterminées suivant les dispositions de la législations cités à l'article 2, par. ler IIa).

Le Fonds national d'assurance maladie—invalidité belge rembourse àl'organisme compétent en Grèce les trois quarts des dépenses afférentes à ces prestations sur la base d'un montant forfaitaire qui sera déterminé par le coût moyen par assuré des prestations en nature servies aux assurés grecs et à leurs àyants droit.

TITRE IV.

Dispositions Générales et Diverses

Chapitre ler.

Entr'aide administrative

Article 29

Paragraphe ler.

Les autorités ainsi que les organismes d'assurance ou de sécurité sociale des deux pays contractants se prêteront mutuellement leurs bons offices, dans la même mesure que s'il s'agissait de l'application de leurs propres régimes.

Un arrangement administratif déterminera les autorités et organismes de chacun des deux pays contractants qui seront habilités à correspondre directement entre eux à cet effet, ainsi qu'à centraliser les demandes des intéressés et les versements de prestations.

Paragraphe 2.

Ces autortités et organismes pourront subsidiairement recourir, dans le même but, à l'intervention des autorités diplomatiques et consulaires de l'autre pays.

Paragraphe. 3

Les autorités diplomatiques et consulaires de l'un des deux pays peuvent intervenir directement auprès des autorités administratives et des organismes nationaux d'assurances ou de sécurité social de l'autre pays, en vue de recueillir tous renseignements utiles pour la défense des interêts de leurs ressortissants.

Article 30.

Paragraphe ler.

Le bénéfice des exemptions de droit d'enregistrement, de greffe, de timre et de taxes consulaires prevues par la législation de l'un des pays contractants pour les pièces à produire aux administrations ou organismes de sécurité sociale de ce pays, est étendu aux pièces correspondantes à produire, pour l'application de la présente Convention, aux administrations ou organismes de sécurité sociale de l'autre pays.

Paragraphe 2.

Tous actes, documents et pièces quelconques à produire pour l'exécution de la présente Convention sont dispensés du visa de légalisation des autorités diplomatiques et consulaires.

Article 31.

Les communications adressées pour l'application de la présente Convention, par les bénéficiaires de cette Convention aux organismes, autorités et juridictions de l'un des pays contractants, compétents en matière de sécurité sociale, seront rédigées dans l'une des langues officielles dè l'un ou de l'autre pays.

Article 32.

Les demandes et les recours qui devraient être introduits dans un délai déterminé auprès d'une autorité ou d'un organisme d'un des pays contractants compétent pour recevoir les demandes ou des recours en matière de sécurité sociale, sont considéreés comme recevables s'ils sont présentés dans le même délai auprès d'une autorité ou d'un organisme correspondant de l'autre pays. Dans ce cas, cette dernière autorité ou ce dernier organisme devra transmettre, sans retard, ces demandes ou ces recours à l'organisme compétent

Article 33.

Paragraphe ler.

Les autorités administratives suprêmes des Etats Contractants arrêteront directement les mesures de détail pour l'exécution de la présente Convention en tant que ces mesures nécessitent une entente entre elles.

Les mêmes autorités administratives se communiqueront en temps utile les modifications survenues dans la législation ou la réglementation de leur pays contractant les régimes énumérés à l'article 2.

Paragraphe 2.

Les autorités ou services compétents de chacun des pays contractants se communiqueront les autres dispositions prises en vue de l'exécution de la présente Convention à l'intérieur de leur propre pays.

Article 34.

Sont considérés dans chacun des Etats Contractants, comme autorités administratives suprêmes, au sens de la présente Convention, Les Ministres qui ont, chacun en ce qui le concerne, dans leurs attributions, les régimes ènumérés à l'article 2 de la présente Convention.

Chapitre 2.

Dispositions Diverses

Article 35.

Paragraphe ler.

Les organismes débiteurs de prestations sociales en vertu de la présente Convention s'en libéreront valablement dans la monnaie de leur pays.

Au cas où des dispositions seraient arrêtées dans l'un ou dans l'autre des deux pays contractants en vue de soumettre à des restrictions le commerce des devises, des mesures seraient prises aussitôt, d'accord entre les deux Gouvernements, pour assurer, conformément aux dispositions de la présente Convention, les transferts des sommes dues de part et d'autre.

Parargraphe 2.

L'organisme débiteur de rentes ou pensions dont le montant mensuel est inférieur à une somme déterminée, par un simple échange de lettres entre les autorités administratives suprêmes des deux pays contractants, peut payer lesdites rentes et pensions trimestriellement, semestriellement ou annuellement.

Il peut également racheter, moyennant le paiement d'une somme représentant leur valeur en capital, les rentes ou pensions dont le montant mensuel est inférieur à une somme fixée, ainsi qu'il est prévu à l'alinéa précédent.

Article 36.

Dans le cas où les intéressés bénéficient d'une prestation sur la base d'une incapacité de travail ayant fait l'objet d'une évaluation dans le pays débiteur de cette prestation les constatations faites par l'organisme du pays de résidence pourront être considérées pour le réexamen du droit à ces prestations.

Article 37.

Les formalités que les dispositions [illegible]

mentaires de l'un des pays contractants pourraient prévoir pour le service en dehors de son territoire, des prestations dispensées par ses organismes de sécurité social », s'appliqueront également dans les mêmes conditions qu'aux nationaux, aux personnes admises au bénéfice de ces prestationsn en vertu de la présente Convention.

Article 38.

Paragraphe ler.

Toutes les difficultés relatives à l'application de la présente Convention seront réglées, d'un commun accord, par les autorités administratives suprêmes des Etats Contractants.

Paragraphe 2.

Au cas où il n'aurait pas été possible d'arriver par la voie visée au paragraphe ler à une solution, le différend sera réglé par voie d'arbitrage. Chacun des deux Gouvernements désignera un arbitre. Si, dans un délai de deux mois, les deux arbitres n'ont pu arriver à un accord, ils procèderont à la désignation d'un troisième arbitre ressortissant d'un pays tiers. La Commission arbitrale ainsi constituée statuera à la majorité des voix. La désicion sera définitive et obligatiore pour les autorités compétentes.

Article 39.

Paragraphe ler.

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification en seront échangés à Athènes aussitôt que possible.

Paragraphe 2.

Elle entrera en vigueur le premier du mois succédant à celui qui suivra l'échange des ratifications.

Paragraphe 3.

Les prestations dont le service avait été suspendu en application des dispositions en vigueur dans un des pays contractants en raison de la résidence des intéressés à l'éntranger seront servies à partir du premier jour du mois qui suit la mise en vigueur de la présente Convention. Les prestations qui n'avaient pu être attribuées aux intéressés pour la même raison seront liquidées et servies à compter de la même date.

Le présent paragraphe ne recevra application que si les demandes sont formulées dans le délai de deux ans à compter de la date de la mise en vigueur de la présente Convention.

Paragraphe 4.

Les dispositions du paragraphe précédent seront également appliquées, à la demande des intéressés, dans les cas où les risques assurés s'étant produits avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, ils n'auraient pas donné lieu au paiement de prestations.

Paragraphe 5.

Les droits des ressortissants belges ou grecs ayant obtenu antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente Convention la liquidation des pensions ou rentes d'assurance-vieillesse, pourront être revisés à la demande des intéressés.

La revision aura pour effet d'accorder aux bénéficiaires, à partir du 1er jour du mois qui suit la mise en vigueur de la présente Convention, les mêmes droits que si la Convention avait été en vigueur au moment de la liquidation, pour autant que cette demande soit introduite dans un délai de deux ans.

Article 40.

Paragraphe 1er.

La présente Convention est conclue pour une durée d'une année. Elle sera renouvelée tacitement d'année en année, sauf dénonciation qui devra être notifiée trois mois avant l'expiration du terme.

Paragraphe 2.

En cas de dénonciation, les stipulations de la présente Convention resteront applicables aux droits acquis, nonobstant les dispositions restrictives que les régimes intéressés prévoiraient pour les cas de séjour à l'étranger d'un assuré.

Paragraphe 3.

En ce qui concerne les droits en cours d'acquisition afférents aux périodes d'assurance accomplies antérieurement à la date à laquelle la présente Convention cessera d'être en vigueur, les stipulations de cette Convention resteront applicables dans les conditions qui devront être prévues d'un commun accord.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait en double exemplaire à Athènes le 1er Avril 1958 en langues française et grecque, les deux textes faisant également foi :

Pour la Grèce
M. PESMAZOGLOU
J. CAPODISTRIAS

Pour la Belgique
R. BAERT

Athènes le 1er Avril 1958

Monsieur le Ministre

A l'occasion de la signature, en date de ce jour, de la Convention de sécurité sociale entre la Belgique et la Grèce, j'ai l'honneur de communiquer à Votre Excellence ce qui suit :

Le Gouvernement belge tient à préciser, en ce qui concerne les allocations familiales, qu'en attendant que cette Convention porte ses effets, il n'entre pas dans se intensions de restreindre les avantages dont bénéficient déjà les travailleurs grecs en faveur de leurs enfants se trouvant sur le territoire grec et notamment qu'il accordera les allocations familiales pour ces enfants aux mêmes taux que ceux qui sont alloués en Belgique.

Je saisis cette occasion, Monsieur le Ministre, de renouveler à Votre Excellence, l'expression de ma plus haute considération,

L'Ambassadeur de Belgique
R. BAERT

Son Excellence,
Monsieur Jean Capodistrias
Ministre du Travail de Grèce
Athènes.

Athènes, le 1 Avril 1958

Monsieur l'Ambassadeur,

J'ai l'honneur d'accuser réception de la lettre en date de ce jour par laquelle Votre Excellence a bien voulu me faire part de ce qui suit :

»A l'occasion de la signature, en date de ce jour de la Convention de sécurité sociale entre la Belgique et la Grèce, j'ai l'honneur de communiquer à votre Excellence ce qui suit :

»Le Gouvernement belge tient à préciser, en ce qui concerne les allocations familiales, qu'en attendant que cette convention porte ses effets, il n'entre pas dans ses intentions de restreindre les avantages dont bénéficient déjà les travailleurs grecs en faveur de leurs enfants se trouvant sur le territoire grec et notamment qu'il accordera les allocations familiales pour ces enfants aux mêmes taux que ceux qui sont alloués en Belgique.»

Je remercie Votre Excellence de cette obligeante communication.

Je saisis cette occasion, Monsieur l'Ambassadeur, de renouveler à Votre Excellence, l'expression de ma plus haute considération.

Le Ministre du Travail
J. CAPODISTRIAS

Son Excellence
Monsieur REMI BAERT
Ambassadeur de Belgique
à Athènes.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΒΕΛΓΙΟΥ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων,

ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ ὀφέλη τῶν νομοθεσιῶν περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἐν ἰσχύϊ εἰς τὰ δύο Συμβαλλόμενα Κράτη ὑπὲρ τῶν προσώπων ὑπὲρ ὧν ἐφαρμόζονται ἢ ἐφηρμόσθησαν αἱ νομοθεσίαι αὗται, ἀπεφάσισαν τὴν σύναψιν Συμβάσεως καί, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὥρισαν πληρεξουσίους των, ἤτοι :

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων : Τὰς Αὐτῶν Ἐξοχότητας τὸν Κύριον Μιχαὴλ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸν Κύριον Ἰωάννην ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ, Ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων : Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν κ. REMI BAERT, Ἔκτακτον Πρέσβυν καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Ἀθήναις.

ΜΕΡΟΣ Ι. ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

Ἄρθρον 1.

Οἱ Βέλγοι ἢ Ἕλληνες μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς μισθωτοὺς ἐξομοιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης συμφωνίας ἀπαριθμουμένων νομοθεσιῶν, ὑπάγονται ἀντιστοίχως εἰς τὰς ἐν λόγῳ νομοθεσίας ὡς αὗται ἐφαρμόζονται ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν Βελγίῳ καὶ ἀπολαμβάνουν τῆς προστασίας τούτων ὑφ' οὓς ὅρους καὶ οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν χωρῶν τούτων.

Ἄρθρον 2.

Παράγραφος 1η.

Αἱ νομοθεσίαι κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἐφ' ὧν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ παροῦσα Συμφωνία εἶναι :

Ι. ἐν Βελγίῳ :

α) Ἡ νομοθεσία ἡ ἀφορῶσα τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας —ἀναπηρίας τῶν ἐργατῶν, ὑπαλλήλων, ἐργατῶν μεταλλευτῶν καὶ πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων καὶ τῶν ναυτικῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

β) Αἱ νομοθεσίαι περὶ συντάξεων γήρατος καὶ θανάτου τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων καὶ τῶν ναυτικῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

γ) Ἡ εἰδικὴ νομοθεσία ἡ ἀφορῶσα εἰς τὸ σύστημα συντάξεων τῶν ἐργατῶν μεταλλευτῶν καὶ τῶν πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων.

δ) Ἡ νομοθεσία περὶ οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων ἡ ἀφορῶσα τοὺς μισθωτούς.

ε) Ἡ νομοθεσία ἡ ἀφορῶσα τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης τοὺς ἐργάτας θαλάσσης.

στ) Ἡ νομοθεσία ἡ ἀφορῶσα τὰς ἐπαγγελματικὰς ἀσθενείας.

ζ) Αἱ νομοθεσίαι αἱ ἀφορῶσαι τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀκουσίων ἀνέργων καὶ τὴν πληρωμὴν ἐπιδομάτων ἀναμονῆς τοῦ Ταμείου τῶν ναυτικῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

ΙΙ. Ἐν Ἑλλάδι :

α) Ἡ γενικὴ νομοθεσία περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἡ καλύπτουσα τοὺς μισθωτοὺς ἢ τοὺς πρὸς τούτους ἐξομοιουμένους, ὡς καὶ τοὺς ἐν γένει ἐργάτας θαλάσσης διὰ τὴν ἀσθένειαν—μητρότητα—μητρότητα, ἀναπηρίαν, ἐργατικὰ ἀτυχήματα, ἐπαγγελματικὰς ἀσθενείας, τὸ γῆρας καὶ θάνατον.

β) Ἡ νομοθεσία περὶ ἀποζημιώσεως ἐργατικῶν ἀτυχημάτων.

γ) Ἡ γενικὴ νομοθεσία περὶ ἀσφαλίσεως ἀνεργίας τῶν μισθωτῶν ἐν γένει

δ) Ἡ εἰδικὴ νομοθεσία περὶ κυρίας ἀσφαλίσεως ἡ καλύπτουσα ὡρισμένας κατηγορίας μισθωτῶν κατὰ τῶν προαναφερθέντων κινδύνων.

Παράγραφος 2.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας εἰ μὴ κατόπιν συνάψεως συμπληρωματικοῦ συμφώνου.

Παράγραφος 3.

Ἡ παροῦσα συμφωνία θὰ ἔχῃ ἐπίσης ἐφαρμογὴν ἐπὶ πάσης νομοθετικῆς ἢ κανονιστικῆς πράξεως, ἡ ὁποία ἐτροποποίησεν ἢ συνεπλήρωσεν ἢ θὰ τροποποιήσῃ ἢ θὰ συμπληρώσῃ τὰς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένας νομοθεσίας.

Πάντως ἡ παροῦσα συμφωνία δὲν θὰ ἔχῃ ἐφαρμογήν :

α) Ἐπὶ νομοθετικῶν ἢ κανονιστικῶν πράξεων δι' ὧν καλύπτεται νέος κλάδος κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ἐκτὸς ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπὶ τούτῳ συμφωνία μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων χωρῶν.

β) Ἐπὶ νομοθετικῶν ἢ κανονιστικῶν πράξεων δι' ὧν θέλουν ἐπεκταθῇ τὰ ὑφιστάμενα συστήματα εἰς νέας κατηγορίας δικαιούχων, ἐκτὸς ἂν δ.ατυπωθῇ, περὶ τούτου, ἀντίρρησις τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐνδιαφερομένης χώρας, κοινοποιουμένη εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἄλλης χώρας ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπισήμου δημοσιεύσεως τῶν ὡς εἴρηται πράξεων.

Ἄρθρον 3.

Παράγραφος 1.

Οἱ μισθωτοί, ἢ οἱ πρὸς μισθωτοὺς ἐξομοιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐφαρμοστέων εἰς ἑκατέραν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν νομοθεσιῶν, ἀπασχολουμένοι εἰς μίαν τῶν χωρῶν τούτων, ὑπάγονται εἰς τὰς νομοθεσίας τὰς ἰσχυούσας εἰς τὸν τόπον τῆς ἐργασίας των.

Παράγραφος 2.

Ἡ ἐν τῇ 1ῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου τιθεμένη ἀρχὴ διαλαμβάνει τὰς ἀκολούθους ἐξαιρέσεις :

α) Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς χώραν ἑτέραν ἐκείνης τῆς συνήθους διαμονῆς των, παρ' ἐπιχειρήσεως ἐχούσης εἰς τὴν χώραν τῆς διαμονῆς ταύτης κατάστημα ἐξ οὗ κανονικῶς ἐξαρτῶνται οὗτοι, ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμενοι εἰς τὰς νομοθεσίας τὰς ἰσχυούσας εἰς τὴν χώραν τοῦ συνήθους τόπου ἐργασίας των, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ ἀπασχόλησίς των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς δευτέρας χώρας δὲν ἤθελε παραταθῇ πέραν τῶν δώδεκα μηνῶν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἀπασχόλησις αὕτη παρατεινομένη δι' ἀπρόβλεπτον αἰτίαν πέραν τῆς ἀρχικῶς προβλεφθείσης διαρκείας, ὑπερέβαινε τοὺς δώδεκα μῆνας, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν εἰς τὴν χώραν τοῦ συνήθους τόπου ἐργασίας ἰσχυουσῶν νομοθεσιῶν εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρῆται κατ' ἐξαίρεσιν ἐφ' ὅσον συμφωνῇ πρὸς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας τῆς προσωρινῆς ἀποσχολήσεώς των.

β) Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι τῶν δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων μεταφορορῶν τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν οἱ ἐν τῇ ἑτέρᾳ χώρᾳ ἀπασχολούμενοι, εἴτε μονίμως, εἴτε παροδικῶς, εἴτε ὡς μετακινούμενον προσωπικόν, ὑπάγονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας εἰς τὴν χώραν ἔνθα ἡ ἐπιχείρησις ἔχει τὴν ἕδραν της.

γ) Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι κρατικῆς τινος διοικητικῆς ὑπηρεσίας, ἀπεσπασμένοι ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν εἰς τὴν ἄλλην, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας εἰς τὴν χώραν ἐξ ἧς ἀπεσπάσθησαν.

Παράγρ. 3.

Αἱ ἀνώταται διοικητικαὶ ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύνανται νὰ προβλέπουν, διὰ κοινῆς συμφωνίας, ἐξαιρέσεις τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τιθεμένων κανόνων. Θὰ δύνανται ἐπίσης νὰ συμφωνήσουν ὅτι αἱ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμεναι ἐξαιρέσεις δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται εἴς τινας εἰδικὰς περιπτώσεις.

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μισθωτῶν ἢ τῶν πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων, οἱασδήποτε ἐθνικότητος τῶν ἀπασχολουμένων εἰς Βελγικὰς ἢ Ἑλληνικὰς διπλωματικὰς ἢ προξενικὰς θέσεις ἢ τελούντων εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν θέσεων τούτων.

Ἐν τοσούτῳ.

1. Οἱ τακτικοὶ διπλωματικοὶ καὶ προξενικοὶ ἀντιπρόσωποι, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν πρεσβειῶν ἢ προξενείων ἐξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι ὑπήκοοι τῆς ἀντιπροσωπευομένης χώρας ὑπὸ τῆς διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, δύνανται νὰ προτιμήσουν τὴν ἐφαρμογὴν, εἴτε τῆς νομοθεσίας τοῦ τόπου τῆς ἐργασίας των, εἴτε τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας προελεύσεώς των.

Τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς δύναται ν' ἀσκηθῇ ἐκ νέου εἰς τὸ τέλος ἑκάστου πολιτικοῦ ἔτους.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ — ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κεφάλαιον 1ον.

Ἀσφάλισις ἀσθενείας καὶ μητρότητος

Ἄρθρον 5.

Οἱ μισθωτοὶ καὶ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι, οἱ μεταβαίνοντες ἐξ Ἑλλάδος εἰς Βέλγιον ἢ ἀντιστρόφως, ἀπολαμβάνουν οὗτοι καὶ τὰ μετ' αὐτῶν συνοικοῦντα προστατευόμενα μέλη οἰκογενείας των ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ νέου τόπου ἐργασίας, τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας τῆς χώρας ταύτης, ἐφ' ὅσον :

1. Ἀνεγνωρίσθησαν ἱκανοὶ πρὸς ἐργασίαν κατὰ τὴν τελευταίαν εἴσοδόν των εἰς τὴν χώραν ταύτην.

2. Ἀπέκτησαν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἠσφαλισμένου μετὰ τὴν τελευταίαν εἴσοδόν των εἰς τὸ ἔδαφος τῆς νέας χώρας ἐργασίας.

3. Πληροῦν τὰς ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ταύτης ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἐνδεχομένως τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως ἢ ἰσοδυνάμων τοιούτων, αἵτινες ἐπραγματοποιήθησαν δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς ἄλλης χώρας.

Ἄρθρον 6.

Οἱ μεταβαίνοντες ἐξ Ἑλλάδος εἰς Βέλγιον καὶ ἀντιστρόφως μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι, ἀπολαμβάνουν οὗτοι καὶ τὰ μετ' αὐτῶν συνοικοῦντα μέλη οἰκογενείας των ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ νέου τύπου ἐργασίας των, τῶν παροχῶν μητρότητος τῆς χώρας ταύτης ἐφ' ὅσον :

1. Ἀνεγνωρίσθησαν ἱκανοὶ πρὸς ἐργασίαν κατὰ τὴν τελευταίαν εἴσοδόν των εἰς τὴν χώραν ταύτην.

2. Ἀπέκτησαν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἠσφαλισμένου μετὰ τὴν τελευταίαν εἴσοδόν των εἰς τὸ ἔδαφος τῆς νέας χώρας ἐργασίας.

3. Πληροῦν τὰς ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ταύτης, λαμβανομένων ἐνδεχομένως ὑπ' ὄψιν τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως ἢ ἰσοδυνάμων τοιούτων τῶν πραγματοποιηθεισῶν δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς ἄλλης χώρας.

Πάντως, αἱ παροχαὶ μητρότητος εἰς χρῆμα βαρύνουν τὸν Ὀργανισμὸν εἰς ὃν ὑπήγετο ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν 270ὴν ἡμέραν πρὸ τοῦ τοκετοῦ. Αἱ ἐν λόγῳ χρηματικαὶ παροχαὶ καταβάλλονται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην ὀργανισμόν. Αἱ παροχαὶ εἰς εἶδος βαρύνουν ἐπίσης τὸν ὀργανισμὸν τοῦ πρώην τόπου ἐργασίας, ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδιαφερόμενος πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ταύτης καὶ διαμένει ἀπὸ ὀλιγωτέρων τῶν 180 ἡμερῶν εἰς τὴν χώραν τοῦ νέου τόπου ἐργασίας κατὰ τὸν χρόνον τοῦ τοκετοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην αἱ παροχαὶ εἰς εἶδος ἐξυπηρετοῦνται παρὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας διαμονῆς συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας ταύτης καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ὀργανισμοῦ τῆς ἄλλης χώρας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν δαπανῶν τὰς ὁποίας θὰ συνεπήγετο ἡ ἐφαρμογὴ τῆς νομοθεσίας τῆς τελευταίας ταύτης χώρας.

Ἐὰν ὁ ἐνδιαφερόμενος διαμένῃ ἀπὸ πλειόνων τῶν 180 ἡμερῶν εἰς τὴν χώραν τοῦ νέου τόπου ἐργασίας κατὰ τὸν χρόνον τοῦ τοκετοῦ, αἱ παροχαὶ εἰς εἶδος ἐξυπηρετοῦνται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας διαμονῆς καὶ βαρύνουν τὴν χώραν ταύτην.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ἐν ἄρθρῳ 5, 3) καὶ ἐν ἄρθρῳ 6, ἐδάφιον πρῶτον 3), κανὼν δὲν ἐφαρμόζεται ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις εἰς τὴν χώραν τοῦ νέου τόπου ἐργασίας λαμβάνῃ χώραν ἐντὸς προθεσμίας ἓξ μηνός, ὑπολογιζομένου ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς ἀπασχολήσεως εἰς τὴν χώραν τοῦ πρώην τόπου ἐργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.

Ἀσφάλισις ἀναπηρίας

Ἄρθρον 8.

Παράγραφος 1.

Διὰ τοὺς μισθωτοὺς ἢ τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἐξομοιουμένους Ἕλληνας ἢ βέλγους, οἵτινες ὑπήχθησαν διαδοχικῶς ἢ ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰς δύο συμβαλλομένας χώρας εἰς ἕνα ἢ πλείονα συστήματα ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως αἱ διανυθεῖσαι ὑπὸ τὰ συστήματα ταῦτα ἢ αἱ περίοδοι αἱ ἀναγνωρισθεῖσαι δυνάμει τῶν ἐν λόγῳ συστημάτων ὡς ἰσοδύναμοι πρὸς περιόδους ἀσφαλίσεως, συνυπολογίζονται, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τιθεμένων κανόνων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν συμπίπτουν χρονικῶς, μεταξὺ των τόσον διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος παροχῶν εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος, ὅσον καὶ διὰ τὴν διατήρησιν ἢ ἀνάκτησιν τοῦ δικαιώματος τούτου.

Παράγραφος 2.

Αἱ χρηματικαὶ παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας ὑπολογίζονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας ἥτις εἶχεν ἐφαρμογὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου συνεπείᾳ τῆς ἀναπηρίας καὶ βαρύνουν τὸν ἁρμόδιον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς νομοθεσίας ταύτης ὀργανισμόν.

Παράγραφος 3.

Ἐν τοσούτῳ ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας συνεπείᾳ τῆς ἀναπηρίας, ὁ ἀνάπηρος ὁ ὑπαχθεὶς προηγουμένως εἰς τι σύστημα ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας ἐν τῇ ἑτέρᾳ χώρᾳ δὲν εἶχεν ἀποκτήσει τὴν ἰδιότητα τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς τὸ ἔδαφος τῆς χώρας ἔνθα ἐπῆλθεν ἡ διακοπὴ τῆς ἐργασίας, λαμβάνει παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὀργανισμοῦ τῆς ἄλλης χώρας τὰς χρηματικὰς παροχὰς τῆς Νομοθεσίας τῆς χώρας ταύτης ἐφ' ὅσον πληροῖ τὰς προϋποθέσεις ταύτης, συνυπολογιζομένων τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐὰν ἡ ἀναπηρία ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα.

Ἄρθρον 9.

Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8, τὰ δικαιώματα παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας τῶν μισθωτῶν τῶν ἀπασχοληθέντων εἰς ὀρυχεῖα ἐν Βελγίῳ καὶ Ἑλλάδι προσδιορίζονται συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 14 καὶ τοῦ ἄρθρου 17, ἐάν, συνυπολογιζομένου τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως, πληροῦν οἱ ἐν λόγῳ μισθωτοὶ τὰς προϋποθέσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς εἰδικῆς βελγικῆς νομοθεσίας περὶ συντάξεων ἐργατῶν μεταλλευτῶν καὶ πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων καὶ ἐφ' ὅσον αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως εἰς ἑκάστην τῶν δύο χωρῶν καλύπτουν, τοὐλάχιστον τὸ ἓν ἔτος τὸ προβλεπόμενον εἰς τὴν ἐν λόγῳ παρ. 4.

Ἄρθρον 10.

Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος, κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐπῆλθεν ἡ ἀσθένεια ἢ τὸ προκαλέσαν τὴν ἀναπηρίαν ἀτύχημα ἀπησχολεῖτο εἰς τὴν ἑτέραν χώραν ἐκείνης εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ὀφειλέτης ὀργανισμός, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς χορηγίας τῆς συντάξεως ἢ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπηρίας, τὸ καταβαλλόμενον εἰς τὴν χώραν τοῦ ὀφειλέτου ὀργανισμοῦ ἡμερομίσθιον εἰς τοὺς ἐργάτας τῆς ἐπαγγελματικῆς κατηγορίας εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ ἐνδιαφερόμενος κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

Ἄρθρον 11.

Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος, μετὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ἀναπηρίας, ἀνακτᾷ τὸ δικαίωμά του, ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν παροχῶν ἀναλαμβάνεται καὶ αὖθις ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ὀργανισμοῦ τῆς ἀρχικῶς χορηγηθείσης συντάξεως ἢ ἐπιδόματος.

Ἐάν, μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς συντάξεως ἢ ἐπιδόματος

ἀναπηρίας, ἡ κατάστασις τοῦ ἠσφαλισμένου δικαιολογῇ τὴν χορήγησιν συντάξεως ἀναπηρίας, ἡ τελευταία αὕτη σύνταξις ἐκκαθαρίζεται συμφώνως πρὸς τοὺς ὁριζομένους κανόνας ἐν ἄρθρῳ 8 ἢ ἐνδεχομένως καὶ ἐν ἄρθρῳ 10.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος εἰς χορηγίαν, σύνταξιν ἢ ἐπίδομα ἀναπηρίας, ἡ διάρκεια κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐνδιαφερόμενος πρέπει νὰ ἔχῃ λάβει τὸ χρηματικὸν ἐπίδομα, τὸ χορηγούμενον δυνάμει τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας πρὸ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς χορηγίας, τῆς συντάξεως ἢ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπηρίας, εἶναι εἰς ἁπάσας τὰς περιπτώσεις ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας εἰς ἣν εἰργάζετο κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἀσθενείας ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ ἀναπηρία.

Ἄρθρον 13.

Ἡ χορηγία, ἡ σύνταξις ἢ τὸ ἐπίδομα ἀναπηρίας μετατρέπεται, συντρεχούσης περιπτώσεως, εἰς σύνταξιν γήρατος, ὑφ' οὓς ὅρους προβλέπεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας δυνάμει τῆς ὁποίας ἐχορηγήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3.

Ἀσφάλισις γήρατος καὶ θανάτου (σύνταξις)

Ἄρθρον 14.

Παράγραφος 1.

Ἐπὶ μισθωτῶν ἢ πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων βέλγων ἢ ἑλλήνων ὑπαχθέντων διαδοχικῶς ἢ ἀλληλοδιαδόχως εἰς ἀμφοτέρας τὰς συμβαλλομένας χώρας, εἰς ἓν ἢ πλείονα συστήματα ἀσφαλίσεως γήρατος καὶ θανάτου (σύνταξις), αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ὑπὸ τὰ συστήματα ταῦτα περίοδοι ἀσφαλίσεως ἢ αἱ ἀναγνωρισθεῖσαι δυνάμει τῶν ἐν λόγῳ συστημάτων ὡς ἰσοδύναμοι πρὸς περιόδους ἀσφαλίσεως συνυπολογίζονται ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτουν μεταξύ των, τόσον διὰ τὴν θεμελίωσιν ὅσον καὶ διὰ τὴν διατήρησιν ἢ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τὰς παροχάς.

Αἱ λαμβανόμεναι ὑπ' ὄψιν περίοδοι ὡς ἰσοδύνομοι πρὸς περιόδους ἀσφαλίσεως εἶναι εἰς ἑκάστην χώραν, αἱ θεωρούμεναι ὡς τοιαῦται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ταύτης.

Πᾶσα περίοδος ἀναγνωριζομένη ἰσοδύναμος πρὸς περίοδον ἀσφαλίσεως δυνάμει ταὐτοχρόνως τῆς τε βελγικῆς καὶ ἑλληνικῆς νομοθεσίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν παροχῶν ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν τῆς χώρας ἔνθα ὁ ἐνδιαφερόμενος εἰργάσθη διὰ τελευταίαν φορὰν πρὸ τῆς ἐν λόγῳ περιόδου.

Παράγραφος 2.

Ὁσάκις ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἡ χορήγησις ὡρισμένων πλεονεκτημάτων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προϋποθέσεως ὅτι αἱ περίοδοι ἔχουν διανυθῇ εἴς τι ἐπάγγελμα ὑπαγόμενον εἰς εἰδικὸν σύστημα ἀσφαλίσεως, δὲν συνυπολογίζονται διὰ τὴν χορήγησιν τῶν πλεονεκτημάτων τούτων εἰ εἰς μὴ αἱ διανυθεῖσαι περίοδοι ὑπὸ τὸ ἀντίστοιχον ἢ τὰ ἀντίστοιχα εἰδικὰ συστήματα τῆς ἄλλης χώρας.

Ἐὰν εἰς τὴν μίαν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν δὲν ὑφίσταται διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο εἰδικὸν σύστημα ἀσφαλίσεως αἱ ὑπὸ οἱοδήποτε τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων συστημάτων διανυθεῖσαι εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἐπάγγελμα περίοδοι ἀσφαλίσεως συνυπολογίζονται οὐχ' ἧττον μετὰ τῶν λοιπῶν περιόδων.

Ἐν ἐλλείψει εἰδικοῦ συστήματος συνταξιοδοτήσεως τῶν ἐργατῶν μεταλλευτῶν ἐν Ἑλλάδι:

α) δύνανται νὰ συνυπολογίζωνται μὲ τὰς περιόδους τὰς διανυθείσας ὑπὸ τὸ εἰδικὸν βελγικὸν σύστημα συνταξιοδοτήσεως τῶν ἐργατῶν μεταλλευτῶν μόνον αἱ περίοδοι αἱ διανυθεῖσαι εἰς τὰ ἑλληνικὰ μεταλλεῖα ἅτινα θὰ ὑπήγοντο εἰς τὸ εἰδικὸν βελγικὸν σύστημα ἐὰν εὑρίσκωντο ἐν Βελγίῳ.

β) λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὡς ἰσοδύναμοι πρὸς περιόδους ἀσφαλίσεως μόνον αἱ περίοδοι αἱ θεωρούμεναι ὡς τοιαῦται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ἑκάστης χώρας αἱ ὁποῖαι, εἴτε ἀμέσως προηγήθησαν, εἴτε ἀμέσως ἐπηκολούθησαν περιόδου διανυθείσης εἰς τὰ μεταλλεῖα. Αἱ περίοδοι αὗται λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν παροχῶν παρὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἠσφαλισμένος εἰργάσθη εἰς τὰ μεταλλεῖα ἀμέσως πρὸ τῶν ἀνωτέρω περιόδων. Ὅταν ὁ ἠσφαλισμένος δὲν εἰργάσθη εἰς τὰ μεταλλεῖα πρὸ τῶν ἀνωτέρω περιόδων, αὗται λαμβάνονται ὑπ' ὄψει παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν εἰργάσθη εἰς τὰ μεταλλεῖα ἀμέσως μετὰ τὰς περιόδους ταύτας.

Παράγραφος 3.

Ὅταν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἡ παροχὴ ὡρισμένων πλεονεκτημάτων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προϋποθέσεως, ὅτι αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως διηνύθησαν εἴς τι ἐπάγγελμα ὑπαγόμενον εἰς εἰδικὸν σύστημα ἀσφαλίσεως καὶ ὅταν αἱ ἐν λόγῳ περίοδοι δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ θεμελιώσουν δικαίωμα εἰς τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ταύτης νομοθεσίας πλεονεκτήματα, αἱ ἐν λόγῳ περίοδοι λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν πλεονεκτημάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῶν ἐργατῶν ἐν Βελγίῳ ἢ ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ γενικοῦ συστήματος ἐν Ἑλλάδι.

Παράγραφος 4.

Τὰ πλεονεκτήματα ἅτινα δύναται ὁ ἠσφαλισμένος νὰ ἀξιώσῃ παρ' ἑκάστου τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανισμῶν προσδιορίζονται, κατ' ἀρχήν, διὰ τῆς μειώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν πλεονεκτημάτων ὧν θὰ ἐδικαιοῦτο ἐὰν τὸ σύνολον τῶν περὶ ὧν αἱ παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος περιόδων ἀσφαλίσεως εἶχε διανυθῇ ὑπὸ τὸ ἀντίστοιχον σύστημα καὶ τοῦτο, κατὰ ποσοστὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν διάρκειαν τῶν διανυθεισῶν ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο περιόδων.

Ἕκαστος Ὀργανισμὸς προσδιορίζει, συμφώνως πρὸς τὴν διέπουσαν τοῦτον νομοθεσίαν καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συνολικοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως, ἀδιακρίτως εἰς ποίαν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἔχει διανυθῇ ἐὰν ὁ ἐνδιαφερόμενος πληροῖ τὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος ἐπὶ τὰ ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ταύτης προβλεπόμενα πλεονεκτήματα.

Προσδιορίζει διὰ τὴν τάξιν τὸ ποσὸν τῶν πλεονεκτημάτων ὧν θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐὰν ἅπασαι αἱ συνυπολογισθεῖσαι περίοδοι ἀσφαλίσεως εἶχον διανυθῇ ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τὴν διέπουσαν τοῦτον νομοθεσίαν καὶ μειώνει τὸ ποσὸν τοῦτο κατ' ἀναλογίαν τῆς διαρκείας τῶν ὑπὸ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἑτέρας χώρας διανυθεισῶν περιόδων.

Πάντως οὐδεμία παροχὴ ἀναλαμβάνεται παρὰ τινος ὀργανισμοῦ, ἐφ' ὅσον αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως αἱ διανυθεῖσαι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς διεπούσης αὐτὸν νομοθεσίας δὲν εἶναι ἐν συνόλῳ διαρκείας ἑνὸς ἔτους περιλαμβάνοντος τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἡμερῶν, πραγματικῆς ἐργασίας ἢ ἡμερῶν ἐξομοιουμένων κατὰ τὴν ἐν λόγῳ νομοθεσίαν πρὸς ἡμέρας πραγματικῆς ἐργασίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἄλλης χώρας φέρει ὁλόκληρον τὸ βάρος τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα δικαιοῦται ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἢ ὁποία διέπει τὸν ὀργανισμὸν τοῦτον καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συνόλου τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 15.

Παράγραφος 1.

Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συνόλου τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 14, δὲν πληροῖ κατὰ τὴν αὐτὴ στιγμὴν τὰς ἀπαιτουμένας ὑπὸ τῶν νομοθεσιῶν τῶν δύο χωρῶν προϋποθέσεις, τὸ δικαίωμά του συντάξεως θεμελιοῦται ἐν σχέσει πρὸς ἑκάστην νομοθεσίαν ἀφ' ἧς οὗτος βαθμιαίως πληροῖ τὰς ἐν λόγῳ προϋπροθέσεις.

Παράγραφος 2.

Αἱ περίοδοι διὰ τὰς ὁποίας μία σύνταξις ἐκκαθαρίζεται ὑπὸ τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις κατὰ τὴν παράγραφον 1, ἐξομοιοῦνται διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς ἄλλης χώρας, πρὸς τὰς περιόδους ἀσφαλίσεως τῆς πρώτης χώρας

Ἄρθρον 16.

Παράγραφος 1.

Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14, ἡ χορήγησις εἰς τοὺς ἐργάτας μεταλλευτὰς τῆς ἄνευ προϋποθέσεως ἡλικίας συντάξεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς εἰδικῆς

βελγικῆς νομοθεσίας ἐπιφυλάσσεται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, οἵτινες, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀπασχολήσεώς των εἰς βελγικὰ ἀνθρακωρυχεῖα ἀποκλειστικῶς πληροῦν τὰς ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ νομοθεσίας ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις.

Παράγραφος 2.

Τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς εἰδικῆς βελγικῆς νομοθεσίας δικαίωμα συρροῆς τῆς ὡς ἄνω προώρου συντάξεως ἢ συντάξεως γήρατος καὶ μισθοῦ μεταλλευτοῦ, δὲν ἀναγνωρίζεται, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τῆς ἐν λόγῳ νομοθεσίας, εἰ εἰς μὴ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους οἵτινες ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰ βελγικὰ ἀνθρακωρυχεῖα.

Ἄρθρον 17.

Ὅταν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 14 ὁ ὑπόκοος τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἔχῃ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ συντάξεις δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῶν δύο χωρῶν καὶ ἐπὶ πλέον δικαιολογεῖ, ἄνευ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου 14, περιόδους ἀσφαλίσεως ἢ ἀπασχολήσεως ἀπαιτουμένας ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν διαμένει συνήθως, λαμβάνει προσαύξησιν εἰς βάρος τοῦ ἁρμοδίου ὀργανισμοῦ τῆς χώρας ταύτης, ποσὸν ἀντιπροσωπεῦον τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τῆς ὑπολογισθείσης κατ' ἐφαρμογὴν ἀποκλειστικῶς τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας ταύτης καὶ τοῦ συνόλου τῶν ὀφειλομένων συντάξεων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 14.

Τὸ ποσὸν τῆς διαφορᾶς καθορίζεται εἰς τιμὴν συναλλάγματος, ἰσχύουσαν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως συνταξιοδοτήσεως. Νέος καθορισμὸς δὲν λαμβάνει χώραν εἰ μὴ ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος κατὰ ποσοστὸν πλέον τοῦ 10 %.

Ἄρθρον 18.

Οἱ ὑπήκοοι τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης τῶν συμβαλλομένων χωρῶν οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ ἐπικαλεσθοῦν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 14, 15 καὶ 17 στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τὸ ὁποῖον θὰ παρεῖχε τυχὸν εἰς αὐτοὺς ἡ βελγικὴ νομοθεσία ὅπως διεκδικήσουν, εἴτε παροχὴν ἡ ὁποία δὲν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως, εἴτε παροχὴν τῆς ὁποίας ὁ ὑπολογισμὸς θὰ ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψει περιόδους συμπιπτούσας χρονικῶς μεταξύ των, διανυθείσας ἐν Ἑλλάδι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4.

Διατάξεις κοιναὶ τῶν ἀσφαλίσεων ἀναπηρίας καὶ γήρατος.

Ἄρθρον 19.

Παράγραφος 1.

Ἐὰν κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων ἢ ἐπιδομάτων ἀναπηρίας ἢ τῶν συντάξεων γήρατος καὶ θανάτου, αἵτινες ὀφείλονται κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 14 ἢ ὑπολογίζονται ἐν συναρτήσει τῶν περιόδων πραγματικῆς ἀσφαλίσεως, ἐξαρτᾶται ἀπὸ ὅρους διαμονῆς, οἱ ὅροι οὗτοι δὲν τίθενται προκειμένου περὶ βέλγων ἢ ἑλλήνων ὑπηκόων, ἐφ' ὅσον οὗτοι διαμένουσιν εἰς τὴν μίαν ἐκ τῶν δύο συμβαλλομένων χωρῶν.

Παράγραφος 2.

Ἐὰν κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν παροχῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος μισθὸς ὁλοκλήρου τῆς περιόδου ἀσφαλίσεως ἢ μέρους ταύτης, ὁ μέσος μισθὸς ὅστις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν βαρυνουσῶν τὴν χώραν ταύτην παροχῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαπιστουμένων κατὰ τὴν περίοδον ἀσφαλίσεως μισθῶν εἰς τὴν ἐν λόγῳ χώραν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Ἀτυχήματα ἐργασίας.

Ἄρθρον 20.

Αἱ διατάξεις αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων, χωρῶν, εἴτε ὑπὸ ταύτης ἐξασφαλίζεται ἡ ἐπανόρθωσις τῆς βλάβης, εἴτε αὕτη ἀφορᾷ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν χορηγηθεισῶν παροχῶν ἢ τὴν χορήγησιν παροχῶν λόγῳ ἀναπηρίας, ἔστω καὶ μερικῆς, δι' ὧν περιορίζονται τὰ δικαιώματα τῶν ἀλλοδαπῶν ἢ τίθενται δι' αὐτοὺς ἐκπτώσεις δικαιωμάτων λόγῳ τοῦ τόπου διαμονῆς των, δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ὑπηκόων τῆς ἑτέρας συμβαλλομένης χώρας ὅταν οὗτοι προβάλλουν δικαιωμά των ἐπὶ ἀποζημιώσεων, χορηγιῶν, συντάξεων ἢ ἐφ' ἅπαξ ποσῶν.

Ἐν τοσούτῳ, αἱ παροχαὶ τῶν ὁποίων ἡ χορήγησις ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προϋποθέσεως τῆς ἀπορίας, δὲν χορηγοῦνται εἰ μὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ὀφειλέτιδος χώρας.

Ἄρθρον 21.

Πᾶν ἐργατικὸν ἀτύχημα ἐπισυμβὰν εἰς βέλγον ἐργαζόμενον ἐν Ἑλλάδι ἢ εἰς ἕλληνα ἐργαζόμενον ἐν Βελγίῳ συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου προεκλήθη ἢ ἦτο τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ προκαλέσῃ, εἴτε τὸν θάνατον, εἴτε διαρκῆ ἀναπηρίαν, ὁλικὴν ἢ μερικὴν, δέον ὅπως ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου ἢ τῶν ἁρμοδίων ὀργανισμῶν εἰς τὰς τοπικὰς προξενικὰς ἀρχὰς τῆς χώρας ἐξ ἧς προέρχεται ὁ ὑποστὰς τὸ ἀτύχημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6.

Ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι.

Ἄρθρον 22

Αἱ αἰτήσεις παροχῶν ἐπὶ θεμάτων ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν θὰ παραλαμβάνωνται ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδιαφερόμενος διαμένει εἰς χώραν ἑτέραν ἐκείνης ἥτις θεωρεῖται ὑποχρεωμένη νὰ ἀναλάβῃ τὸ βάρος τῶν παροχῶν, ὑπὸ τοῦ ἀντιστοίχου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἄλλης χώρας. Αὗται δέον νὰ προσάγωνται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας, ἥτις θεωρεῖται ὀφειλέτις καὶ νὰ διεκπαιραιώνωνται ὑπὸ τοῦ παραλαβόντος τὴν αἴτησιν ὀργανισμοῦ καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει ἡ νομοθεσία τῆς χώρας ταύτης.

Ἄρθρον 23.

Ἐὰν ἠσφαλισμένος, τυχὸν παροχῆς λόγῳ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας εἰς μίαν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν, προβάλλει δικαιώματα διὰ τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν εἰς τὴν ἄλλην χώραν, τὸ δικαίωμα εἰς παροχὰς ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς πρώτης χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7.

Ἐνίσχυσις ἀκουσίων ἀνέργων.

Ἄρθρον 24.

Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν μεταβαίνοντες εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ἄλλης, δικαιοῦνται, εἰς τὴν χώραν τοῦ νέου τόπου ἐργασίας των, τῶν παροχῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς οἰκείας νομοθεσίας περὶ ἐνισχύσεως τῶν ἀκουσίων ἀνέργων, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἔχουν ἀρχίσει μίαν περίοδον ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀνεργίας ἐντὸς τοῦ πλαισίου ἀπασχολήσεως ἡ ἄσκησις τῆς ὁποίας ἐπετράπη συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν μὲ τὴν ἀπασχόλησιν τῶν ἀλλοδαπῶν ἐργατῶν νομοθεσίαν.

Διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τὰς παροχὰς τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀνεργίας εἰς τὴν μίαν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως καὶ αἱ πρὸς ταύτας ἐξομοιούμεναι, πραγματοποιηθεῖσαι δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ταύτης, συνυπολογίζονται μετὰ τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως καὶ τῶν πρὸς ταύτας ἐξομοιουμένων τῶν πραγματοποιηθεισῶν δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς ἄλλης χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 8.

Ἔξοδα κηδείας.

Ἄρθρον 25.

Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ ἐξομοιούμενοι πρὸς τούτους οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουν ἀπὸ τοῦ Βελγίου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ ἀντιστρόφως δικαιοῦνται τῶν ἐξόδων κηδείας, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας τοῦ νέου τόπου ἐργασίας, ἐφ' ὅσον :

1) ἔχουν πραγματοποιήσει εἰς τὴν χώραν ταύτην ἐξηρτημένην ἐργασίαν ἢ ἐξομοιουμένην πρὸς ταύτην.

2) πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τὰς ἀπαιτουμένας διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν βάσει τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας τοῦ νέου τόπου ἐργασίας των λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ χρόνου ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν εἰς τὴν χώραν τὴν ὁποί-

αν ἐγκαταλείπουν καὶ τῆς μεταγενεστέρας περιόδου ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν εἰς τὴν χώραν τοῦ νέου τόπου ἐργασίας των.

Ἄρθρον 26.

Αἱ παροχαὶ λόγῳ θανάτου αἱ ὀφειλόμεναι εἰς τοὺς συνταξιούχους βαρύνουν τὸν τελευταῖον ὀργανισμὸν εἰς τὸν ὁποῖον ὑπήχθη ὁ ἠσφαλισμένος, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας, πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τὰς ἀπαιτουμένας διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν τούτων βάσει τῆς νομοθεσίας, ἡ ὁποία διέπει τὸν ἐν λόγῳ ὀργανισμόν.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 27.

Τὰ δικαιώματα ἄτινα κέκτηνται οἱ ἕλληνες ἐργάται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 τῆς «Συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀφορώσης τὴν μετανάστευσιν ἑλλήνων ἐργατῶν εἰς Βέλγιον δι' ἀπασχόλησίν των ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις» ἀσκοῦνται συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας οἵτινες συνδέουν τὰς χώρας μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινοπραξίας Ἄνθρακος καὶ Χάλυβος.

Ἄρθρον 28.

Τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν μισθωτῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τὰ διαμένοντα ἐν Ἑλλάδι, ἀπολαμβάνουν τῶν εἰς εἶδος παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας καὶ μητρότητος συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας οἵτινες συνδέουν τὰς χώρας μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινοπραξίας Ἄνθρακος καὶ Χάλυβος.

Ἡ ἔκτασις, ἡ διάρκεια καὶ ἡ διαδικασία χορηγήσεως τῶν παροχῶν τούτων καθορίζονται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 2, παρ. 1, ΙΙ. α)

Τὸ ἐθνικὸν βελγικὸν Ἵδρυμα ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἀναπηρίας καταβάλλει εἰς τὸν ἁρμόδιον ὀργανισμὸν ἐν Ἑλλάδι τὰ τρία τέταρτα τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐν λόγῳ παροχὰς δαπανῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἐφ' ἅπαξ ποσοῦ ὁρισθησομένου βάσει τοῦ μέσου κόστους κατὰ ἠσφαλισμένον τῶν παροχῶν εἰς εἶδος τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς ἕλληνας ἠσφαλισμένους καὶ τοὺς δικαιοδόχους αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ ΙΥ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1.

Διοικητικὴ Συνεργασία

Ἄρθρον 29.

Παράγραφος 1.

Αἱ ἀρχαί, ὡς καὶ οἱ ὀργανισμοὶ ἀσφαλίσεως ἢ κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῶν δύο συμβαλλομένων χωρῶν, θὰ παρέχουν ἀμοιβαίαν ἐξυπηρέτησιν ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐφαρμόζουν τὴν ἰδίαν αὐτῶν νομοθεσίαν.

Διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ θὰ ὁρισθοῦν αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ ὀργανισμοὶ ἑκάστης τῶν δύο συμβαλλομένων χωρῶν οἱ ὁποῖοι θὰ δύνανται νὰ ἀλληλογραφοῦν ἀπ' εὐθείας μεταξύ των πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὡς καὶ νὰ συγκεντρώνουν τὰς αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τὰς πληρωμὰς τῶν παροχῶν.

Παράγραφος 2.

Αἱ ἐν λόγῳ ἀρχαὶ καὶ ὀργανισμοὶ θὰ δύνανται, ἐπικουρικῶς, νὰ προσφύγουν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν, εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἀρχῶν τῆς ἄλλης χώρας.

Παράγραφος 3.

Αἱ διπλωματικαὶ καὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ τῆς μιᾶς τῶν δύο χωρῶν δύνανται νὰ μεσολαβοῦν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐθνικοὺς ὀργανισμοὺς ἀσφαλίσεως ἢ κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῆς ἄλλης χώρας, ἐπὶ τῷ τέλει συγκεντρώσεως πάσης χρησίμου πληροφορίας διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων των.

Ἄρθρον 30.

Παράγραφος 1.

Τὸ εὐεργέτημα τῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τέλη καταχωρήσεως, ἀντιγράφων, χαρτοσήμου καὶ ἀπὸ προξενικὰ τοιαῦτα τὸ ὁποῖον προβλέπεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν διὰ τὰ ὑπαβολλόμενα εἰς τὰς ἀρχὰς ἢ τοὺς ὀργανισμοὺς κοινωνικῆς ἀσχαλείας τῆς χώρας ταύτης δικαιολογητικὰ ἐπεκτείνεται εἰς τὰ ἀντίστοιχα δικαιολογητικά, τὰ ὑποβαλλόμενα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως, εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς ἢ τοὺς Ὀργανισμοὺς κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῆς ἄλλης χώρας.

Παράγραφος 2.

Πᾶσα πρᾶξις, ἔγγραφον καὶ οἱοδήποτε δικαιολογητικὸν ὑποβαλλόμενον εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, ἀπαλλάσσεται τῆς θεωρήσεως νομιμοποιήσεως τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 31.

Αἱ ἀναφοραὶ αἱ ἀπευθυνόμεναι, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως, ὑπὸ τῶν δικαιούχων τῆς συμβάσεως ταύτης, πρὸς τοὺς ὀργανισμοὺς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐπιτροπὰς τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν, ἁρμοδίας ἐπὶ θεμάτων κοινωνικῆς ἀσφαλείας, θὰ συντάσσωνται εἰς μίαν τῶν ἐπισήμων γλωσσῶν τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης χώρας.

Ἄρθρον 32.

Αἱ αἰτήσεις καὶ αἱ προσφυγαὶ αἵτινες θὰ ἔδει νὰ προσάγωνται ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας ἐνώπιον ἀρχῆς ἢ ὀργανισμοῦ μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἁρμοδίου νὰ δέχεται τὰς αἰτήσεις καὶ προσφυγὰς ἐπὶ θεμάτων κοινωνικῆς ἀσφαλείας, γίνονται ἀποδεκταὶ ἐὰν κατατίθενται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἐνώπιον τῆς ἀντιστοίχου ἁρμοδίας ἀρχῆς ἢ ὀργανισμοῦ τῆς ἄλλης χώρας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ τελευταία αὕτη ἀρχὴ ἢ ὁ τελευταῖος οὗτος ὀργανισμὸς ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ ἄνευ καθυστερήσεως τὰς ἐν λόγῳ αἰτήσεις ἢ προσφυγὰς εἰς τὸν ἁρμόδιον ὀργανισμόν.

Ἄρθρον 33.

Παράγραφος 1.

Αἱ ἀνώταται διοικητικαὶ ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ καθορίσουν ἀπ' εὐθείας τα λεπτομερειακὰ μέτρα ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐφ' ὅσον τὰ ἐν λόγῳ μέτρα ἀπαιτοῦν συμφωνίαν μεταξὺ τῶν ἀρχῶν τούτων.

Αἱ αὐταὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ θὰ προβαίνουν εἰς ἀμοιβαίαν ἀνακοίνωσιν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ τῶν ἐπερχομένων τροποποιήσεων εἰς τὴν νομοθεσίαν ἢ τοὺς κανονισμοὺς τῆς χώρας των αἵτινες ἀφοροῦν τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 ἀπαρριθμούμενα συστήματα.

Παράγραφος 2.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ἢ ὑπηρεσίαι ἑκάστης τῶν συμβαλλομένων χωρῶν θὰ προβαίνουν εἰς ἀμοιβαίαν ἀνακοίνωσιν τῶν λοιπῶν ληφθέντων μέτρων ἐπὶ τῷ τέλει ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας.

Ἄρθρον 34.

Θεωροῦνται εἰς ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὡς ἀνώταται διοικητικαὶ ἀρχαί, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης συμβάσεως, οἱ Ὑπουργοὶ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγονται τὰ συστήματα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.

Διάφοροι διατάξεις.

Ἄρθρον 35.

Παράγραφος 1.

Οἱ ὀφειλέται ὀργανισμοὶ τῶν παροχῶν ἀσφαλίσεως δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ ἐξοφλοῦν τὰς ὑποχρεώσεις των νομίμως διὰ τοῦ νομίσματος τῆς χώρας των.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς ἑκατέραν τῶν δύο συμβαλλομένων χωρῶν διὰ διατάξεων ἠθελον τεθῇ περιορισμοὶ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν συναλλάγματος θὰ λαμβάνωνται ἀμέσως μέτρα, κατόπιν συμφωνίας τῶν Κυβερνήσεων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν σύμβασιν τῆς μετα-

φορᾶς τῶν ὀφειλομένων ποσῶν ἐκ τῆς μιᾶς χώρας εἰς τὴν ἄλλην.

Παράγραφος 2.

Ὁ ὀφειλέτης ὀργανισμὸς συντάξεων ὧν τὸ μηνιαῖον ποσὸν εἶναι κατώτερον ποσοῦ καθοριζομένου ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων διοικητικῶν ἀρχῶν τῶν δύο συμβαλλομένων χωρῶν δι' ἁπλῆς ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν, δύναται νὰ πληρώνῃ τὰς ἐν λόγῳ συντάξεις ἀνὰ τρίμηνον ἢ ἀνὰ ἑξάμηνον ἢ ἐτησίως.

Δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαγοράσῃ, διὰ καταβολῆς ποσοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν κεφαλαιοποιηθεῖσαν ἀξίαν των, τὰς συντάξεις ὧν τὸ μηνιαῖον ποσὸν εἶναι κατώτερον τοῦ ὁριζομένου ποσοῦ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπόμενα.

Ἄρθρον 36.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιοῦνται παροχῆς τινος ἐπὶ τῇ βάσει ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν ἐκτιμηθείσης ἐν τῇ ὀφειλέτιδι χώρᾳ τῆς παροχῆς ταύτης, αἱ γενόμεναι διαπιστώσεις ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας διαμονῆς θὰ δύνανται νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐπανεξέτασιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τὴν ἐν λόγῳ παροχήν.

Ἄρθρον 37.

Αἱ διατυπώσεις τὰς ὁποίας αἱ κείμεναι διατάξεις νόμων καὶ κανονισμῶν τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν προβλέπουν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν, ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας της, τῶν παροχῶν τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, θὰ ἔχουν ὁμοίως ἐφαρμογήν, ὡς ἐπὶ ὑπηκόων της ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, καὶ ἐπὶ προσώπων δικαιουμένων τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 38.

Παράγραφος 1.

Ἅπασαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως δυσχέρειαι θὰ κανονίζωνται διὰ κοινῆς συμφωνίας, ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων διοικητικῶν ἀρχῶν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν.

Παράγραφος 2.

Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξεύρεσις λύσεως, ἡ διαφορὰ θὰ κανονίζεται διὰ διαιτησίας. Ἑκάστη τῶν δύο Κυβερνήσεως, θὰ ὁρίζῃ ἕνα διαιτητήν. Ἐὰν ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν οἱ δύο διαιτηταὶ δὲν δύνανται νὰ καταλήξουν εἰς συμφωνίαν, θὰ μεριμνήσουν διὰ τὸν διορισμὸν ἐπιδιαιτητοῦ ὑπηκόου τρίτης χώρας. Ἡ διαιτητικὴ ἐπιτροπὴ οὕτω συγκροτουμένη θὰ ἀποφασίσῃ κατὰ πλειοψηφίαν. Ἡ ἀπόφασις αὐτῆς θὰ εἶναι ὁριστικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς.

Ἄρθρον 39.

Παράγραφος 1.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει κυρωθῇ, τὰ δὲ ὄργανα ἐπικυρώσεως θ' ἀνταλλαγοῦν ἐν Ἀθήναις ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερον.

Παράγραφος 2.

Ἡ ἰσχύς της ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἐκείνου τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ὀργάνων ἐπικυρώσεως.

Παράγραφος 3.

Αἱ παροχαὶ τῶν ὁποίων ἡ χορήγησις εἶχεν ἀνασταλῇ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἰσχύϊ ἐν μιᾷ τῶν συμβαλλομένων χωρῶν διατάξεων λόγῳ τῆς διαμονῆς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, θὰ ἐξυπηρετηθῶσιν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης συμφωνίας. Αἱ παροχαί, αἵτινες δὲν εἶχεν καταστῇ δυνατὸν νὰ χορηγηθοῦν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, θὰ ἐκκαθαρισθοῦν καὶ θὰ χορηγηθοῦν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας. Ἡ παροῦσα παράγραφος δὲν θὰ τύχῃ ἐφαρμογῆς ἐκτὸς, ἐὰν αἱ αἰτήσεις ὑποβληθοῦν ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως.

Παράγραφος 4.

Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπίσης, τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἐν τῇπ ἐριπτώσει καθ' ἣν διὰ τοὺς ἀσφαλιστικοὺς κινδύνους τοὺς ἐπελθόντας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν εἶχε λάβει χώραν καταβολὴ τῶν παροχῶν.

Παράγραφος 5.

Τὰ δικαιώματα τῶν βέλγων ἢ ἑλλήνων ὑπηκόων εἰς οὓς ἀπενεμήθησαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως συντάξεις γήρατος θὰ δύνανται νὰ ἀναθεωρηθοῦν τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἡ ἀναθεώρησις θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀπὸ τῆς 1ης ἡμέρας τοῦ ἑπομένου τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως μηνὸς, τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ὡς ἐὰν ἡ Σύμβασις ἦτο ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀπονομῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ἡ αἴτησις νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 40.

Παράγραφος 1.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ εἶναι διαρκείας ἑνὸς ἔτους, θὰ ἀνανεοῦται σιωπηρῶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἐκτὸς καταγγελίας, ἥτις δέον νὰ ἀνακοινωθῇ τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐτησίας περιόδου.

Παράγραφος 2.

Εἰς περίπτωσιν καταγγελίας, οἱ ὁρισμοὶ τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ ἐξακολουθήσουν ἰσχύοντες ὡς πρὸς τὰ κεκτημένα δικαιώματα, ἀνεξαρτήτως τῶν περιοριστικῶν διατάξεων, αἵτινες θὰ προεβλέποντο ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων συστημάτων ἐπὶ τῶν περιπτώσεων διαμονῆς τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Παράγραφος 3.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ὑπὸ θεμελίωσιν δικαιώματα τὰ σχετικὰ πρὸς περιόδους ἀσφαλίσεως πραγματοποιηθείσας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως, οἱ ὁρισμοὶ τῆς συμβάσεως ταύτης θὰ ἐξακολουθοῦν ἐφαρμοζόμενοι ὑφ' οὓς ὅρους θέλει προβλεφθῇ διὰ κοινῆς συμφωνίας.

Ἐφ' ᾧ, οἱ Διαπεπιστευμένοι τῶν δύο χωρῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν περιβαλόντες ταύτην διὰ τῆς σφραγῖδος των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν τὴν 1ην Ἀπριλίου 1958, εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ἐχόντων ἴσην ἰσχύν.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα
Μ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Διὰ τὸ Βέλγιον.
REMI BAERT

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1958

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Συμβάσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας μεταξὺ Βελγίου καὶ Ἑλλάδος, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τ' ἀκόλουθα :

Ἡ Βελγικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ διευκρινίσῃ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα, ὅτι ἐν ἀναμονῇ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Συμβάσεως ταύτης, δὲν προτίθεται νὰ περιορίσῃ τὰ πλεονεκτήματα, τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουν ἤδη οἱ ἕλληνες ἐργάται ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτῶν τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ κυρίως ὅτι θὰ χορηγήσῃ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα διὰ τὰ ἐν λόγῳ τέκνα εἰς τὰ αὐτὰ ποσοστὰ ὡς ταῦτα χορηγοῦνται ἐν Βελγίῳ.

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς, Κύριε Ὑπουργέ, ἵνα ἀνανεώσω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὴν ἔκφρασιν τῆς ὑψίστης μου ἐκτιμήσεως.

Ὁ
ΠΡΕΣΒΥΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ
REMI BAERT

Πρὸς
Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα
Κύριον Ἰωάννην ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ
Ὑπουργὸν Ἐργασίας τῆς Ἑλλάδος
Ἀθῆναι

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀπριλίου 1958

Κύριε Πρέσβυ.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ βεβαιώσω λῆψιν τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐπιστολῆς διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐηρεστήθη νὰ μοὶ γνωρίσῃ τ' ἀκόλουθα :

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῇ ὑπογραφῆς τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερο-

μηνίαν Συμβάσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας μεταξὺ Βελγίου καὶ Ἑλλάδος, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τ' ἀκόλουθα :

Ἡ Βελγικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ διευγκρινίσῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα, ὅτι ἐν ἀναμονῇ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Συμβάσεως ταύτης δὲν προτίθεται νὰ περιορίσῃ τὰ πλεονεκτήματα, τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουν ἤδη οἱ Ἕλληνες ἐργάται ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτῶν τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ κυρίως ὅτι θὰ χορηγήσῃ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα διὰ τὰ ἐν λόγῳ τέκνα εἰς τὰ αὐτὰ ποσοστὰ ὡς ταῦτα χορηγοῦνται ἐν Βελγίῳ.

Εὐχαριστῶ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ταύτην ἀνακοίνωσιν.

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς, Κύριε Πρέσβυ, ἵνα ἀνανεώσω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὴν ἔκφρασιν τῆς ὑψίστης μου ἐκτιμήσεως.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Ι ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Πρὸς
Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα
Κύριον REMI BAERT
Πρέσβυν τοῦ Βελγίου
Ἐν Ἀθήναις

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1957 ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ.	40ο
2. » » » Β'	»	250
3. » » » Γ'	»	200
4. » » Παράρτημα	»	200
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	500
6. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»	»	300
7. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
8. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	12,50
3. » » » Γ'	»	10.—
4. » » Παράρτημα	»	10.—
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	25.—
6. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.»	»	15.—
7. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10.—
8. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	100.—

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939	»	100
6. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	300
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν Ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

ΙΙ. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5 ο)ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ἅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ